gazeta teatralna

TEATR ŻERCMSKIEGC W KIELCACH

ŻERCMSKI THEATRE

MAGAZYN FESTIWALOWY / FESTIVAL MAGAZINE

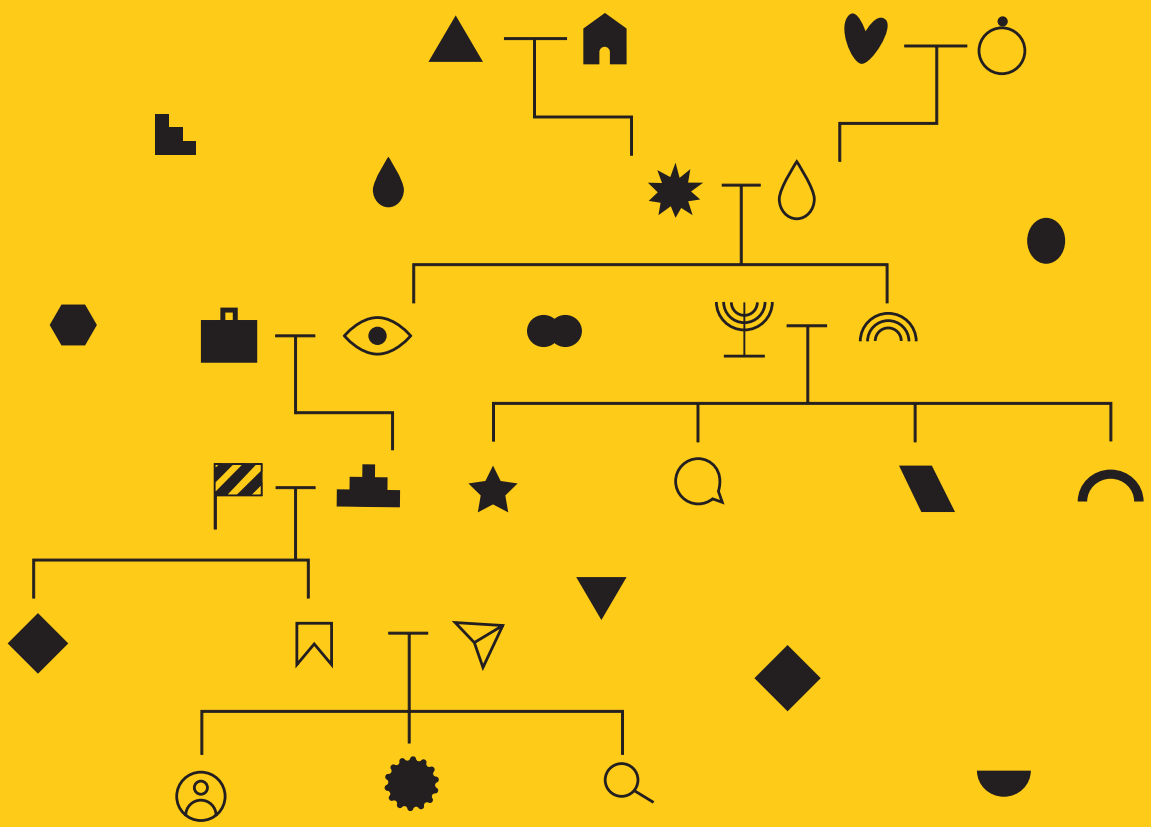

4*

KIELECKI
MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL TEATRALNY

4th Kielce International Theatre Festival

nr 94 / no. 94 → wrzesień-październik 2022 / September-October 2022 → dyrektor / director Michał Kotański

PL

4.* KIELECKI MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL TEATRALNY

WRZESIEŃ

27.09 godz. 19.00 **| SPEKTAKL**
KRUK Z TOWER Andriej Iwanow
reż. Aldona Figura | Teatr Dramatyczny m.st. Warszawy
po spektaklu spotkanie z twórcami
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

28.09 godz. 19.00 **| SPEKTAKL**
RESZTKI Jarosław Murawski na motywach „Stramera" Mikołaja Łozińskiego i „Wyjechali" W.G. Sebalda, reż. Ewelina Marciniak | Teatr Wybrzeże, Gdańsk | po spektaklu spotkanie z twórcami
DUŻA SCENA KCK

29.09 godz. 17.00 **| DEBATA**
Nowe definicje – EDUKACJA
goście: dyrektorka naczelna warszawskiego Teatru Ochoty Joanna Nawrocka, aktor-lalkarz, reżyser, pedagog, menadżer kultury Daniel Arbaczewski
prowadzenie: Wojciech Szot, krytyk literacki, bloger, dziennikarz | wstęp bezpłatny
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

30.09 godz. 17.30 **| WYSTAWA**
GO HOME POLISH
wernisaż wystawy zdjęć Michała Iwanowskiego
GALERIA „U STRASZA" W WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY (wejście od strony ul. Ściegiennego), wstęp bezpłatny. Wystawa będzie dostępna dla zwiedzających codziennie w trakcie trwania festiwalu, na godzinę przed każdym wydarzeniem festiwalowym.

30.09 godz. 19.00 **| SPEKTAKL**
SAMOTNOŚĆ PÓL BAWEŁNIANYCH
Bernard-Marie Koltès, reż. Radosław Rychcik
Teatr im. S. Żeromskiego w Kielcach
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

PAŹDZIERNIK

1.10 godz. 18.00 **| SPEKTAKL**
ALTE HAJM/STARY DOM מאַד יראַטס / מייה עטלא
Michael Rubenfeld, Marcin Wierzchowski
reż. Marcin Wierzchowski | Teatr Nowy w Poznaniu
po spektaklu spotkanie z twórcami | **DUŻA SCENA KCK**

3.10 godz. 18.00 **| BENEFIS**
BENEFIS z okazji 40-lecia pracy zawodowej Jacka Mąki | wstęp za zaproszeniami
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

4.10 godz. 19.00 **| SPEKTAKL**
ŁATWE RZECZY scen. i reż. Anna Karasińska
Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie
po spektaklu spotkanie z twórcami
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

5.10 godz. 17.00 **| DEBATA**
Nowe definicje – DZIADERSI
goście: reżyserka teatralne Małgorzata Wdowik, producent teatralny Filip Pawlak | prowadzenie: Anna Sańczuk, dziennikarka, historyczka sztuki | wstęp bezpłatny | **SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK**

5.10 godz. 19.00 **| CZYTANIE**
CZYTANIE DRAMATU „Grupa krwi"
Anny Wakulik w wykonaniu kieleckich aktorów, reż. Mykola Panasiuk | wstęp bezpłatny
FOYER TEATRU PRZY WDK

6.10 godz. 19.00 **| SPEKTAKL**
TRAMWAJ ZWANY POŻĄDANIEM
Tennessee Williams, reż. Małgorzata Bogajewska
Teatr Ochoty, Warszawa | po spektaklu spotkanie z twórcami | **SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK**

7.10 godz. 17.00 **| DEBATA**
Nowa definicje – FEMINIZM
gościnie: krytyczka sztuki, kuratorka, instagramerka znana też pod nickiem „Nuerotic Girl" Zofia Krawiec, socjolożka i dziennikarka Katarzyna Czajka-Kominiarczuk, filmoznawczyni i historyczka Joanna Ostrowska
prowadzenie: Paulina Małochleb, literaturoznawczyni, krytyczka literacka | wstęp bezpłatny
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

8.10 godz. 19.00 **| SPEKTAKL**
LUDWIG scen. i reż. Jan Jeliński
Teatr im. S. Żeromskiego w Kielcach
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

9.10 godz. 18.00 **| SPEKTAKL**
ODYSEJA. HISTORIA DLA HOLLYWOODU
inspirowany „Odyseją" Homera, na podst. „Powieści dla Hollywoodu" i „Króla kier znów na wylocie" Hanny Krall, scen. Krzysztof Warlikowski, Piotr Gruszczyński, reż. Krzysztof Warlikowski | Nowy Teatr, Warszawa
po spektaklu spotkanie z twórcami | **DUŻA SCENA KCK**

11.10 godz. 19.00 **| SPEKTAKL**
CHOLERNIE MOCNA MIŁOŚĆ Lutz van Dijk
scen. Krzysztof Szekalski, reż. Aleksandra Jakubczak
Teatr im. W. Horzycy, Toruń | po spektaklu spotkanie z twórcami | **SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK**

12.10 godz. 19.00 **| SPEKTAKL**
KARTONPAPA scen. i reż. István Tasnádi
Nézőművészeti Kft. – Szkéné Színház, Budapeszt, Węgry
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

13.10 godz. 17.00 **| DEBATA**
Nowe definicje – ZESPÓŁ
goście: reżyserzy teatralni Anna Smolar, Michał Buszewicz, Marcin Liber | prowadzenie: Michał Nogaś, dziennikarz prasowy i radiowy | wstęp bezpłatny
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

13.10 godz. 19.00 **| CZYTANIE**
CZYTANIE DRAMATU „Wolny strzelec"
Ishbel Szatrawskiej w wykonaniu kieleckich aktorów
reż. Karolina Kowalczyk (studentka kierunku reżyseria w Akademii Teatralnej w Warszawie) | wstęp bezpłatny
SCENA TYMCZASOWA TEATRU PRZY WDK

PL EN

SPIS TREŚCI // TABLE OF CONTENTS

Wstępy // Intros 4

Informacje praktyczne // Info 10

Lokalizacje // Venues 11

Teatr i społeczeństwo: co dalej? Wiktoria Tabak 12
Theatre and Society: What Next? by Wiktoria Tabak 15

O SPEKTAKLACH // ABOUT PERFORMANCES

Kruk z Tower 19
Raven from Tower 22

Resztki 25
Remnants 28

Samotność pól bawełnianych 31
In the Solitude of Cotton Fields 34

Alte Hajm / Stary dom אַלטע היים / סטאַרי דאָם 37
Alte Hajm / Old House אלטע היים / סטאַרי דאָם 40

Łatwe rzeczy 43
Easy Stuff 46

Tramwaj zwany pożądaniem 49
A Streetcar Named Desire 52

Ludwig 55
Ludwig 58

Odyseja. Historia dla Hollywoodu 61
Oddysey. A Story for Hollywood 64

Cholernie mocna miłość 67
Damn Strong Love 70

Kartonpapa (Tata z tektury) 73
Kartonpapa (Cardboard Daddy) 76

DRAMATOPISANIE, czyli authors of talent Jacek Kopciński 78
DRAMATOPISANIE, or authors of talent by Jacek Kopciński 83

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE 88
ADDITIONAL EVENTS 92

Sezon 2022/2023 w Teatrze im. Stefana Żeromskiego // 2022/2023 season at the Stefan Żeromski Theatre in Kielce 96

Zespół Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach // The Stefan Żeromski Theatre staff 97

PL

Szanowni Państwo,

Pokuszę się o stwierdzenie, że teatr, podobnie jak muzyka, łagodzi obyczaje. Dla wielu z nas jest formą kulturalnego oraz intelektualnego wypoczynku. Jednocześnie pozwala na rozwijanie zainteresowań. Jednoczy wokół dobrej zabawy i wspólnej pasji.

Przed nami kolejna, 4. edycja Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego. Jak co roku, Kielce staną się na kilka tygodni teatralną stolicą Polski. Jest mi niezmiernie miło powitać wszystkich przybyłych w tym roku do Świętokrzyskiego gości: wybitnych artystów i wspaniałą publiczność.

Wszyscy jesteśmy dumni z wieloletniej tradycji imprezy, która okazuje się doskonałą propozycją kulturalną, ale też poznawczą, skierowaną dla miłośników sztuki teatralnej. Doroczne spotkania na deskach kieleckiego teatru służą popularyzacji twórczości dramatycznej, łączą teatromanów oraz znakomicie integrują gości festiwalowych. A dzięki temu, że spektakle odbywają się w niezwykle urokliwym mieście i centralnym punkcie regionu – to także wspaniałe przedsięwzięcie promocyjne dla całego województwa świętokrzyskiego.

Rozkochana w teatrze publiczność z pewnością odnajdzie w festiwalowym programie mnóstwo atrakcyjnych propozycji. Zaplanowano bowiem aż dziesięć spektakli reprezentujących różnorodne stylistyki teatralne.

Przed kielecką publicznością zaprezentują się uznane i zbierające w całym kraju dobre recenzje teatry z Warszawy, Gdańska, Poznania, Torunia, Olsztyna. Jak co roku festiwal uświetnią aktorzy z zagranicy, tym razem z Węgier. Oczywiście na afiszu nie mogło zabraknąć spektaklu z repertuaru Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach.

Festiwalowi towarzyszyć będą niezwykle ciekawe wydarzenia okołoteatralne: wystawa prac fotograficznych oraz debaty dotyczące m.in. zagadnień pracy, zespołu, edukacji. Jednym słowem, przełom września i października br. w Kielcach zapowiada się pasjonująco.

Wszystkim Artystom życzę wielkiej satysfakcji z udziału w Festiwalu i niesłabnącej energii twórczej, a Publiczności dziękuję za wieloletnią, wierną obecność i życzę niezapomnianych chwil spędzonych w Kielcach oraz umacniania zamiłowania do teatru.

Do zobaczenia na spektaklach Festiwalu!

Andrzej Bętkowski
Marszałek Województwa Świętokrzyskiego

fot. Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego

EN

Ladies and Gentlemen,

I will venture an opinion that the theatre, as is the case with music, has a calming effect on people. For many of us, it is a form of cultural and intellectual repose. At the same time, it lets us pursue our interests. It unites people from all walks of life through great entertainment and a shared passion.

The 4th edition of the Kielce International Theatre Festival is about to begin. As every year, Kielce will become the theatre capital of Poland for a few weeks. It gives me immense pleasure to invite everyone who has come to the Świętokrzyskie region this year, namely the outstanding artists and the amazing audience.

We are all proud of the years-long tradition of an event that has turned out to be an excellent cultural but also cognitive event addressed to theatre goers. The annual meeting at the Kielce theatre is aimed at popularising the dramatic art, and it brings together theatre aficionados and contributes to the integration of the festival goers. And since the performances are presented in a particularly charming city and a hub of the region, the festival is also a wonderful promotional event for the entire Świętokrzyskie region.

A theatre-loving audience will certainly find a host of attractive proposals. This year, the lineup includes ten plays representing diverse theatrical styles.

Renowned theatres from Warsaw, Gdańsk, Poznań, Toruń and Olsztyn, winning critical acclaim all over the country, will present their latest productions before the Kielce audience. As every year, the festival will host a foreign theatre company, this time coming to us from Hungary. Of course, the festival programme features a play from the repertoire of our very own Stefan Żeromski Theatre of Kielce.

Several additional interesting events will be held during the festival including a photo exhibition and panel discussions on topics ranging from work, team-building, to education. In other words, Kielce and our festival is the place to be in late September and early October.

I wish all the artists immense satisfaction with participating in the Festival and heaps of indefatigable creative energy and I want to thank the audience for their faithful presence over the years and I hope the time spent in Kielce during the festival will be unforgettable and it will make your love for the theatre even stronger.

See you at the Festival!

Andrzej Bętkowski
Head of the Świętokrzyskie Province

fot./ photo Patryk Ptak

PL

Teatr nie ma swej Itaki

Świat, jaki znaliśmy, trzęsie się w posadach. Kryzys klimatyczny, pandemia, wreszcie wojna w Ukrainie powodują, że trudno jest nam bez lęku myśleć o przyszłości. Te lęki i związane z nimi poczucie bezsilności czy osamotnienia to dziś najważniejsze społeczne emocje.

W takich czasach teatr może się stać przedłużeniem kanału informacyjnego, specyficzną „relacją na żywo". Może też odciąć się od tego, co przychodzi z zewnątrz i wywołuje przykrość. W pierwszym wypadku taki teatr daje widzowi pewną wiedzę o świecie. W drugim – chwilę wytchnienia, rozrywki albo uczestnictwa w akademii.

Teatr może jednak – i takie są spektakle, które tworzą 4. Kielecki Międzynarodowy Festiwal Teatralny – uruchomić inne, artystycznie ciekawsze i sobie właściwe mechanizmy: wytwarzania wspólnoty doświadczenia, wywoływania duchów i nieznanych fragmentów przeszłości, przedstawienia idei czy wreszcie zmierzenia się z mitem.

O wspólnocie doświadczenia, którą niesie z sobą wirtualna komunikacja, opowie spektakl „Kruk z Tower" w reżyserii Aldony Figury z warszawskiego Teatru Dramatycznego. „Alte Hajm/Stary Dom מאָד ירא֗טס / מ֗ייה עטלאָ" Marcina Wierzchowskiego z Teatru Nowego w Poznaniu i „Resztki" Eweliny Marciniak z Teatru Wybrzeże w Gdańsku za pomocą pamięci, rodzinnych historii i fotografii wywołają duchy trudnej przeszłości. Losy jedynego Polaka skazanego w III Rzeszy na mocy paragrafu 175 to z kolei temat spektaklu „Cholernie mocna miłość" (reżyseria Aleksandra Jakubczak, Teatr im. Horzycy w Toruniu). W „Łatwych rzeczach" Anny Karasińskiej z Teatru im. Jaracza w Olsztynie dotkniemy granicy pomiędzy teatrem a życiem.

Wydarzeniem będzie pokaz spektaklu Krzysztofa Warlikowskiego „Odyseja. Historia dla Hollywoodu" z Nowego Teatru w Warszawie – spektaklu o dążeniu przekraczającym granice mitu antycznego i mitu współczesnego, wytwarzanego przez hollywoodzką „fabrykę snów".

Odys był królem Itaki, niewielkiej wyspy położonej na skraju antycznej Grecji. Władał więc miejscem tyleż realnym, co przez mało kogo znanym osobiście. Brał udział w wojnie trojańskiej, ale jej historia, która opowiadana przez pokolenia przybrała kształt „Iliady", zakorzeniona jest jeszcze w świecie, jakim rządzą wojownicy: półbogowie i herosi, pełni gniewu, pychy i niezgody na los. Losy Odyseusza zaś – wojownika, ale przede wszystkim wędrowca/podróżnika pobudzały zbiorową wyobraźnię, pozwalając w końcu Grekom porzucić archaiczne wierzenia i przeciwstawić się mitom. Sam Odyseusz staje się pierwszą w kulturze podejmującą decyzje i ryzyka jednostką, która – jak się czasem wydaje – potrafi wpłynąć na swój los. Posępna wzniosłość „Iliady" zamyka starą epokę. Nową – tę która trwa do dziś, choć być może na naszych oczach się kończy – rozpoczyna „Odyseja".

Izolda Regensberg – główna bohaterka „Odysei" chce, by jej wojenne losy najpierw opisać, a później przerobić na wielki hollywoodzki film. Powrót Odysa zaś to wielkie rozczarowanie bohatera samym sobą i rozczarowanie bohaterem, jakie przypadnie w udziale jego rodzinie. Itaka, do której wraca Odyseusz, nie przypomina również tej, jaką opuścił lata wcześniej, udając się na pierwszą wielką awanturę ludzkości, czyli wojnę trojańską. Odyseusz i Izolda przebywają drogę od herosa/heroiny do postaci starców cierpiących na zaniki pamięci. Czy ofiarą tego zaniku i przemiany herosa w człowieka jest również jeden z najważniejszych mitów ludzkości?

***

Teatr Żeromskiego jest i będzie wspólnym domem Kielczan, także tych, którzy swoje życie układają w innych miastach i krajach. Takich Kielczan spotkaliśmy niedawno choćby w Reykjaviku, gdzie dzięki nawiązanej współpracy z Narodowym Teatrem Islandii przebywał prawie cały nasz zespół. W tym sezonie gościć też będziemy zespół teatru islandzkiego, a nową premierę Szekspira przygotuje Dan Jemmett.

Za nami duża część przebudowy i remontu 140-letniego gmachu naszego teatru. Wszystko wskazuje na to, że pod koniec 2023 roku będziemy mogli Państwa gościć już w nowej/starej siedzibie.

Michał Kotański
dyrektor Teatru im. Stefana Żeromskiego
w Kielcach

EN

Theatre does not have its Ithaca

The world as we used to know is shaking in its foundations. The climate crisis, the pandemic, and finally the war in Ukraine make it difficult for us to think about the future without any fear. These fears and the associated feelings of powerlessness or loneliness are the most important social emotions today.

In such times, theatre can become an extension of the news channel, a specific *live stream*. It can also dissociate itself from what comes from the outside and causes distress. In the first case such theatre gives the spectator a certain knowledge of the world. In the second, a moment of respite, entertainment or participation in the academy. However, theatre is able to – and such are the performances that make up the 4th Kielce International Theatre Festival – activate other, artistically more interesting and proper mechanisms: producing a community of experience, evoking ghosts and unknown fragments of the past, presenting an idea or, finally, confronting a myth.

The play *Raven from Tower*, directed by Aldona Figura from Dramatyczny Theatre in Warsaw, will talk about the commonality of experience that virtual communication brings. *Alte Hajm/Old House* מאָד ירא֗טס / מ֗ייה עטלאָ directed by Marcin Wierzchowski from the Nowy Theatre in Poznań and *Remnants* directed by Ewelina Marciniak from the Wybrzeże Theatre in Gdańsk will evoke the ghosts of a difficult past using memory, family stories and photographs. The fate of the only Pole convicted under Section 175 in the Third Reich is, in turn, the subject of the play *Damn Strong Love* (directed by Aleksandra Jakubczak, the Horzycy Theatre in Toruń). In *Easy Stuff* directed by Anna Karasińska from the Jaracza Theatre in Olsztyn, we touch on the borderline between theatre and life.

The event will be *Odyssey. A Story for Hollywood* directed by Krzysztof Warlikowski from Nowy Teatr in Warsaw – a play about a quest that crosses the boundaries of ancient myth and contemporary myth produced by Hollywood, the dream factory.

Odysseus was the king of Ithaca, a small island on the edge of ancient Greece. He thus ruled over a place that was as real as it was known by few in person. He took part in the Trojan War, but its story which has been told for generations in the form of the *Iliad*, is still rooted in a world ruled by warriors: demigods and heroes, full of anger, pride and discord. The fate of Odysseus, on the other hand – a warrior, but above all a wanderer/traveller – stimulated the collective imagination, eventually allowing the Greeks to abandon archaic beliefs and defy myth. Odysseus himself becomes the culture's first decision-making and risk-taking individual who, it sometimes seems, can influence his fate. The gloomy sublimity of the *Iliad* closes an old era. The new one – the one that continues to this day, although it is perhaps ending before our eyes – begins with the *Odyssey*.

Isolde Regensberg, the protagonist of Warlikowski's *Odyssey*, wants her wartime fate to be first described and then made into a major Hollywood film. The return of Odysseus, on the other hand, is a great disillusionment of the hero with himself and the disillusionment of the hero with his family. The Ithaca to which Odysseus returns also bears no resemblance to the one he left years earlier, going to the first great advent of mankind, the Trojan War. Odysseus and Isolde make their way from hero/heroine to the figure of old men suffering from memory lapses. Is one of the most important myths of mankind also a victim of this atrophy and the transformation of a hero into a man?

***

The Żeromski Theatre has been and will continue to be the common home of the people of Kielce, including those who live in other cities and countries. We have recently met such people from Kielce, for example in Reykjavik, where, thanks to the cooperation established with the National Theatre of Iceland, almost our entire ensemble has travelled to. This season we will also host an Icelandic theatre company, and a new premiere of a Shakespeare play will be prepared by Dan Jemmett.

A major part of the reconstruction and renovation of our theatre's 140-year-old building is behind us. All indications are that by the end of 2023 we will already be able to host you in our new/old premises.

Michał Kotański
Director of the Stefan Żeromski Theatre
in Kielce

fot. / photo Grzegorz Gołębiowski

Zespół Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach, Islandia, maj 2022.
fot. Grzegorz Gołębiowski

The Stefan Żeromski Theatre team, Iceland, May 2022.
photo Grzegorz Gołębiowski

PL

Ideą tegorocznego festiwalu jest rozumiany na wiele sposobów dom. Jak wygląda to w zaproszonych przez nas przedstawieniach, pisze Wiktoria Tabak. Dom jest również tematem wystawy fotografika Michała Iwanowskiego. Nasi widzowie będą mogli uczestniczyć w czytaniach nowych sztuk teatralnych, które powstały dzięki „Dramatopisaniu" - programowi stypendialnemu wspierającemu rodzimych autorów. Więcej o tej inicjatywie pisze Jacek Kopciński.

W tym roku *novum* będą stanowiły debaty przygotowane przez Wojciecha Szota, a dotyczące nie samego teatru, ale istotnych problemów społecznych: edukacji, konfliktu pokoleń, feminizmu oraz idei zespołowości. Lista gości tych debat jest imponująca.

Kielce i ich instytucje kultury, w tym nasz Festiwal, zaczęły przygotowania do ubiegania się o tytuł Europejskiej Stolicy Kultury 2029. Nasze miasto będzie o niego walczyć z Białymstokiem, Lublinem, Metropolią Górnośląską (z Katowicami i Sosnowcem), Słubicami z Frankfurtem nad Odrą oraz Szczecinem.

Wśród szlachetnych celów idei ESK warto wymienić wzmocnienie współpracy w kulturze, promowanie różnorodności kulturowej, poszerzanie wiedzy o miejscu, w którym żyjemy i jego potencjale. Pragniemy się tym dzielić na zasadzie współpracy, a nie rywalizacji. Każdy z Państwa, niezależnie od wykonywanej profesji, może stać się ambasadorem tej cennej inicjatywy, która służy podniesieniu jakości życia w mieście i regionie poprzez kulturę i sektor kreatywny. Do wspierania idei ESK zapraszamy szczególnie niedowiarków i sceptyków.

Marcin Zawada
dyrektor 4. Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego

EN

The idea behind this year's festival is home, as seen from many different perspectives. Wiktoria Tabak writes about how this concept is depicted in the plays to be presented at this festival. Home is also the topic of the photo exhibition of Michał Iwanowski's work. Our audience will also be able to attend performative readings supporting new domestic playwrights. Jacek Kopciński writes more about this project in his piece.

This year, we have a new item on our agenda, namely panel discussions organised by Wojciech Szot and the topics discussed will not centre around the theatre only but will also touch upon other significant issues including education, the clash of generations, feminism, and the significance of team-work at the theatre. The guest list of the panel discussions is truly impressive.

Kielce and its culture institutions, including our Festival, have begun preparing to bid for the title of European Capital of Culture 2029. In Poland, our city will compete in the run against Białystok, Lublin, the Upper Silesia Metropolis (with Katowice and Sosnowiec), Słubice and Frankfurt (Oder) and Szczecin.

Among the many noble objectives of the European Capital of Culture idea worth mentioning is the strengthening of collaboration in culture, promotion of cultural diversity, spreading knowledge about the place we live in and advocating its potential. We also want to share all this through cooperation and not rivalry. Each of you, regardless of your profession, can become an ambassador for this worthwhile initiative aimed at improving the quality of life in the city and region through the promotion of culture and the creative sector. We invite especially the doubters and sceptics to support the ECC venture.

Marcin Zawada
Director of the 4th Kielce International Theatre Festival

fot. / photo Michał Ignar

PL EN

INFORMACJE PRAKTYCZNE // INFO

BILETY // TICKETS

bilet normalny // regular 60 PLN
bilet ulgowy // reduced 30 PLN
wejściówka // standing ticket 15 PLN

„Resztki” // *Remnants*,
„Alte Hajm/Stary dom מאָד יראָטס / מייה עטלאָ” // *Alte Hajm/Old House מאָד יראָטס / מייה עטלאָ*
„Odyseja. Historia dla Hollywoodu” // *Odyssey. A Story for Hollywood*

bilet normalny // regular 80 PLN
bilet ulgowy // reduced 40 PLN
wejściówka // standing ticket 20 PLN

BONUSY CENOWE PRZY ZAKUPIE BILETÓW // DISCOUNTS FOR BUYING TICKETS

- na 9-10 spektakli – bilet tańszy o 50% // for 9-10 performances – 50% discount
- na 6-8 spektakli – bilet tańszy o 40% // for 6-8 performances – 40% discount
- na 3-5 spektakli – bilet tańszy o 30% // for 3-5 performances – 30% discount

Przy zakupie biletów nie obowiązują inne ulgi poza wymienionymi.
Z ulgi skorzystać mogą jedynie posiadacze Karnetu Teatralnego,
nie łączy się jednak ona z powyższymi bonusami cenowymi.
// There are no discounts other than those listed.
Only the holders of the Theatre Pass can use the discount,
but it is not combined with the above-mentioned price bonuses.

Bilety na wszystkie spektakle dostępne są w kasie teatru, online oraz na godzinę przed spektaklem w miejscu jego prezentacji.
// Tickets available in the theatre ticket office, online, and one hour before the performance at the place of its presentation.

REZERWACJE // BOOKINGS

+48 41 344 75 00

WIĘCEJ INFORMACJI // MORE INFORMATION

https://teatrzeromskiego.pl/kielecki-miedzynarodowy-festiwal-teatralny/

KLUB FESTIWALOWY // FESTIVAL CLUB

Applause – Restaurant & Jazz Bar
pl. Moniuszki 2b // Moniuszki Square 2b
czynne / opening hours 12-22

Na widzów i gości festiwalowych czekają zniżki // Discounts for festival viewers and guests:

- 10% na dania i napoje z menu na podstawie biletu na spektakl festiwalowy // 10% on dishes and drinks from the menu on the basis of a ticket to a festival performance
- 10% na bilet na spektakl festiwalowy na podstawie paragonu z Applause – Restaurant & Jazz Bar // 10% on a ticket for a festival performance based on a receipt from Applause – Restaurant & Jazz Bar
- specjalny koktajl festiwalowy 15 zł // special festival coctail 15 PLN

PL EN

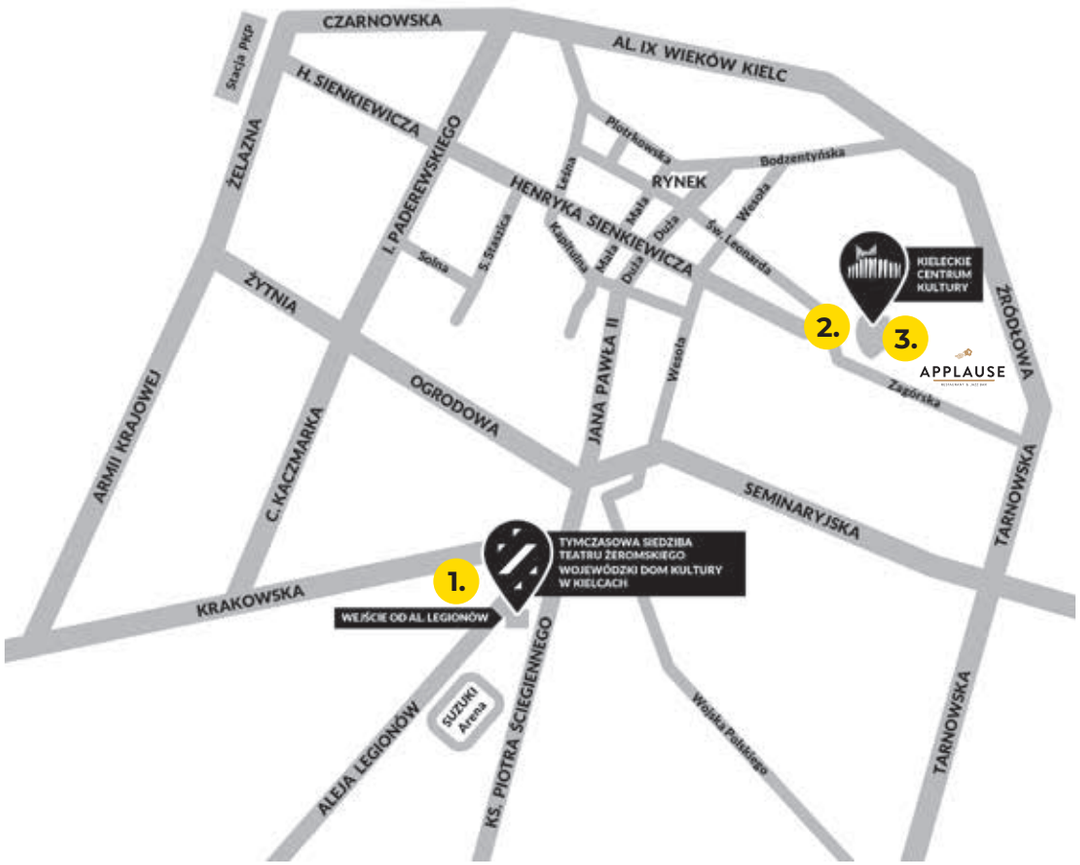

LOKALIZACJE // VENUES

1. Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
siedziba tymczasowa przy Wojewódzkim Domu Kultury
// temporary venue at Wojewódzki Dom Kultury
ul. Ściegiennego 2, wejście od al. Legionów
// Ściegiennego Street 2, entrance from Legionów Avenue

2. Kieleckie Centrum Kultury
pl. Moniuszki 2b // Moniuszki Square 2b

3. Applause – Restaurant & Jazz Bar
pl. Moniuszki 2b // Moniuszki Square 2b

PL

WIKTORIA TABAK

Teatr i społeczeństwo: co dalej?

Gdy myślę o programie tegorocznej, czwartej już, edycji Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego, do głowy przychodzą mi cztery hasła: dom, pamięć, przeszłość, rodzina.

ALTE HAJM / STARY DOM מאַד יראַטס / מייה עטלא
Teatr Nowy im. Tadeusz Łomnickiego w Poznaniu
fot. Monika Stolarska

ALTE HAJM / OLD HOUSE מאַד יראַטס / מייה עטלא
Tadeusz Łomnicki Nowy Theatre in Poznań
photo Monika Stolarska

Pandemia pokazała nam, że teatr to nie tylko – jak chcieliby niektórzy – droga, anachroniczna, niszowa i niepotrzebna rozrywka dotowana z podatków, lecz przede wszystkim miejsce kształtowania się wspólnoty, miejsce, do którego chce się wracać i wreszcie: miejsce, za którym się po prostu tęskni. A to jednak spora odpowiedzialność. Dlatego też nadrzędną misją teatru publicznego, nieprzerwanie od 1765 roku, jest diagnozowanie społecznych bolączek, uwrażliwianie na różnorodność, wzniecanie ożywionych dyskusji, polemizowanie z utartymi schematami myślowymi, ale również – odważne komentowanie bieżącej rzeczywistości i to nawet za cenę sprzeciwu czy wybuchu potencjalnego skandalu. Tak było w osiemnastym wieku i tak jest nadal.

... nadrzędną misją teatru publicznego, nieprzerwanie od 1765 roku, jest diagnozowanie społecznych bolączek, uwrażliwianie na różnorodność, wzniecanie ożywionych dyskusji, polemizowanie z utartymi schematami myślowymi, ale również – odważne komentowanie bieżącej rzeczywistości i to nawet za cenę sprzeciwu czy wybuchu potencjalnego skandalu.

Dom, pamięć, przeszłość, rodzina – to także słowa, które w ostatnich miesiącach, w obliczu niczym nieuzasadnionej rosyjskiej inwazji wojskowej na Ukrainę, nabrały nowych kontekstów i zostały obudowane licznymi lękami. Dopiero co szalejący koronawirus przestał wywracać do góry nogami rozmaite plany i spędzać nam sen z powiek w taki sposób, w jaki robił to na początku, a tu za wschodnią granicą kraju wybuchła wojna, która kolejny raz zburzyła dobrze znane definicje, zakwestionowała dotychczasowy porządek świata, bezlitośnie i w ułamku sekundy rozdarła delikatne struktury poczucia bezpieczeństwa, komfortu czy stabilności. Wojenna rzeczywistość, która wydawała się dystopijna i bardzo odległa – tam gdzieś daleko, ale nie w Europie, nie u nas, nie tutaj – pewnego lutowego poranka stała się przerażająco realna i bliska.

Ukraińskie teatry zamieniły się w kryjówki chroniące ludność cywilną przed bombardowaniami, a sytuacja artystyczna z konieczności uległa tam błyskawicznej i gruntownej reorganizacji: na sceny wjechały łóżka polowe, pudła z lekarstwami, kartony z ubraniami oraz artykuły pierwszej potrzeby. W wąskich korytarzach ucichły środowiskowe rozmowy na temat wielkich ról bądź mniej lub bardziej udanych spektakli, pojawiły się za to dialogi o kamizelkach kuloodpornych. „Ot, paradoks wojny – mieszkasz w teatrze, ale nie możesz obejrzeć sztuki!" – tak o nowej codzienności artystek i pracowników Lwowskiego Akademickiego Teatru Dramatycznego im. Łesi Ukrainki pisał na łamach „Krytyki Politycznej" Grigory Semenchuk.

Również i u nas budynki niektórych instytucji kultury stały się tymczasowymi mieszkaniami dla szukających schronienia sąsiadów. Przestrzeń noclegową pospiesznie otworzyła krakowska Łaźnia Nowa, łódzki Teatr Powszechny czy Biennale Warszawa. Unia Polskich Teatrów (zrzeszająca Teatr Dramatyczny w Warszawie, Teatr Nowy w Poznaniu, Narodowy Stary Teatr w Krakowie i wiele innych) przekazała Polskiej Akcji Humanitarnej finansowe wsparcie w kwocie pięćdziesięciu tysięcy złotych. Warszawski Nowy Teatr uruchomił mobilne, bezpłatne studio fotograficzne, w którym osoby uchodźcze mogły zrobić zdjęcia do nowych dokumentów; krakowski Teatr im. Juliusza Słowackiego stworzył „Punkt" – miejsce integracji poprzez sztukę, a rozliczne teatry lalek przygotowały warsztaty i darmową pulę biletów dla najmłodszych ukraińskich widzów oraz ich opiekunów. Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach zaprosił na bezpłatne pokazy spektakli zarówno dzieci, jak i dorosłych obywateli Ukrainy, a jedno z teatralnych mieszkań stało się domem dla rodziny uciekającej z Łucka.

Tego typu inicjatyw było oczywiście dużo więcej, wspominam tu zaledwie o kilku, wszystkie one poświadczają jednak, że jako środowisko teatralne niewątpliwie zdaliśmy ten nieoczekiwany i nie-

łatwy egzamin z wrażliwości na drugiego człowieka. Pytanie tylko – co dalej?

Jest to zatem dobry moment, by powrócić do – wielokrotnie już przecież analizowanych przez polskich twórców – kwestii związanych z domem, pamięcią, przeszłością i rodziną. Zwłaszcza, że kielecka publiczność będzie miała rzadką okazję przyjrzeć się nie tylko zróżnicowanym wizualnym obrazom, strategiom i językom artystycznym, ale także przedstawieniom stworzonym przez reprezentantki i reprezentantów kilku pokoleń.

Festiwalowa widownia zobaczy najnowsze przedstawienie Krzysztofa Warlikowskiego dedykowane zmarłemu w trakcie prób Zygmuntowi Malanowiczowi, który pierwotnie miał zagrać w nim Odysa. „Odyseja. Historia dla Hollywoodu" była dotychczas pokazywana i w Grecji, i w Niemczech, i we Francji, gdzie została nawet uznana przez prestiżowy Francuski Związek Krytyków Teatralnych, Muzycznych i Tańca za najlepszy zagraniczny spektakl ubiegłego sezonu. Warlikowski jeszcze raz powraca tutaj do motywów charakterystycznych dla swojej twórczości (do – antyku, wojny, wędrówki, pamięci, genealogii przemocy) i wraz z dramaturgiem Piotrem Gruszczyńskim tworzy kolażową opowieść zbudowaną na podstawie fragmentów tekstów Homera, Hanny Krall, Szekspira, a także Thomasa Bernharda, w której na jednej scenie spotykają się ze sobą Hannah Arendt, Martin Heidegger, Elizabeth Taylor, Roman Polański i Claude Lanzmann.

Do Kielc przyjedzie również „Alte Hajm/Stary Dom מײַה עטלאַ / מאָד יראָטס" Marcina Wierzchowskiego (reżysera m.in. nagradzanego na festiwalach „Sekretnego życia Friedmanów") i Michaela Rubenfelda (polsko-kanadyjskiego aktora żydowskiego pochodzenia) z Teatru Nowego w Poznaniu, w którym publiczność może odnaleźć nawiązania i do „Wesela" Wojciecha Smarzowskiego, i do „Demona" Marcina Wrony. Projekt ten wpisuje się bowiem w niezmiennie aktualny i wciąż bardzo popularny w polskim teatrze (i szerzej: w polskiej kulturze) nurt przedstawień problematyzujących zarówno działanie mechanizmów pamięci, jak i stosunki polsko-żydowskie. Tytułowy dom to miejsce, w którym jedną przestrzeń dzielą ze sobą żywi z martwymi i martwi z żywymi, a przeszłość – ta bardziej prywatna, i ta bardziej publiczna – nieustannie puka tu do drzwi, domagając się uwagi, przepracowania, a czasem i symbolicznego zadośćuczynienia.

O archiwum pamięci, o pamięci niespójnej, a nawet poszarpanej, ale też o pamięci mocno zapisanej w ciele i – co ciekawe – o pamięci teatralnej opowiadają z kolei gdańskie „Resztki" Eweliny Marciniak na podstawie scenariusza Jarosława Murawskiego będącego w dużej mierze adaptacją fragmentów „Stramera" Mikołaja Łozińskiego i „Wyjechali" W.G. Sebalda. Marciniak pracowała ostatnio głównie w Niemczech, gdzie została zresztą laureatką prestiżowej nagrody Der Faust za reżyserię spektaklu „Bokser" na podstawie „Króla" Szczepana Twardocha, a „Resztkami", z przejmującą Dorotą Kolak w roli siedmioletniej dziewczynki, powraca do Teatru Wybrzeże, w którym wystawiła przed laty głośne „Amatorki" Elfriede Jelinek.

Na tym jednak nie koniec. W programie znajdziemy jeszcze: „Cholernie mocną miłość" – na podstawie książki Lutza van Dijka – wyreżyserowaną przez Aleksandrę Jakubczak w Teatrze im. Wilama Horzycy w Toruniu, traktującą o trudnym uczuciu, jakie zrodziło się we wrześniu 1939 roku pomiędzy nastoletnim Stefanem (w rzeczywistości – Teofilem Kosińskim) a Willim, żołnierzem Wehrmachtu, „Tramwaj zwany pożądaniem" Tennessee Williamsa – wystawiony dotychczas na różnych polskich scenach prawie trzydzieści razy – w reżyserii Małgorzaty Bogajewskiej z Teatru Ochoty, „Kruka z Tower" Andrieja Iwanowa zinterpretowanego przez Aldonę Figurę w warszawskim Teatrze Dramatycznym, a także kameralne i autotematyczne „Łatwe rzeczy" Anny Karasińskiej z olsztyńskiego Teatru Jaracza z wyjątkowymi kreacjami aktorskimi Mileny Gauer oraz Ireny Telesz-Burczyk.

I w ten sposób powróciliśmy do punktu wyjścia, a zatem i do pytania: co dalej? Nie mam wątpliwości, że wojenne okrucieństwa kolejny raz boleśnie pokazały nam, jak bardzo potrzebujemy zastąpić wykluczenia, nierówności, drażniące podziały i narastające w kraju spory wspólnotą, troską, solidarnością, ale przede wszystkim nadzieją – nadzieją na nowe otwarcie, nadzieją na przekór autorytarnej przemocy oraz nadzieją motywującą do działania nawet w najtrudniejszych momentach. Tego właśnie szukam teraz w teatrze.

Wiktoria Tabak
teatrolożka, doktorantka, krytyczka teatralna

EN

WIKTORIA TABAK

THEATRE AND SOCIETY: What Next?

When I think about the programme of this year's fourth edition of the Kielce International Theatre Festival, four words come to mind: home, memory, the past, and family.

The pandemic has shown us that theatre is not only, as some would like to see it, an expensive, anachronistic, niche, and unnecessary tax-subsidised form of entertainment, but first and foremost a place where a community is formed, a place you want to return to and finally, a place you simply miss. With this, however, comes responsibility. This is why the overriding mission of the public theatre, uninterrupted since 1765, has been to diagnose social ills, to raise awareness of diversity, to spark lively debates, to challenge established patterns of thought, but also, with boldness, to comment on the current reality, even at the cost of facing opposition or potentially causing a scandal. This is what happened in the eighteenth century and it is still the case today.

... the overriding mission of the public theatre, uninterrupted since 1765, has been to diagnose social ills, to raise awareness of diversity, to spark lively debates, to challenge established patterns of thought, but also, with boldness, to comment on the current reality, even at the cost of facing opposition or potentially causing a scandal.

Home, memory, the past, family – these are also words which in recent months, in the face of the unjustified Russian military invasion of Ukraine, have taken on new contexts and have triggered many a fear. It was not long ago that the rampant coronavirus stopped reversing our plans and keeping us awake at night, as was the case when COVID-19 broke out. Just recently, a war started close to the eastern border of our country, a war that redefined well-established definitions, challenged the existing world order, and mercilessly in no time tore apart the fragile framework of our sense of security, comfort, or stability. A wartime reality that seemed dystopian and very distant – perhaps somewhere far away, but not in Europe, not so close to us, not here – became the frightening reality one February morning.

Ukrainian theatres were turned into shelters to protect the civilian population from bombings, and the art sector and the theatre scene had to reorganise its ways rapidly and thoroughly: folding beds, boxes filled with medicines, clothes, and necessities were wheeled onto the stages. In the narrow theatre corridors, conversations about outstanding parts and the more or less successful plays were replaced by brief exchanges about bulletproof waistcoats and supplies. "That's the paradox of war – you live in a theatre, but you can't see a play there!", wrote Grigory Semenchuk about the new daily reality of the actors and staff of the Lesa Ukrainka Drama Theatre of Lviv in *Krytyka Polityczna*.

In Poland, too, the buildings of some cultural institutions have become temporary dwellings for neighbours seeking shelter. The Łaźnia Nowa in Kraków, the Powszechny Theatre in Łódź and the Biennale Warszawa have opened their doors to accommodate migrants. The Union of Polish Theatres (associating the Dramatyczny Theatre in Warsaw, the Nowy Theatre in Poznań, the National Old Theatre in Kraków and many others) donated PLN 50,000 to the Polish Humanitarian Action. Warsaw-based Nowy Teatr set up a free mobile photo studio where refugees could have their photos taken for their new identification documents. The Juliusz Słowacki Theatre of Kraków set up a place called "The Point" the purpose of which was to integrate communities through art. Also, numerous puppet theatres held art workshops and offered free tickets to their performances for the youngest Ukrainian audience and their caregivers. The Stefan Żeromski Theatre of Kielce invited children and adult Ukrainian citizens to see their performances free of charge, and one of the theatre's guest apartments became a temporary home for a family fleeing Lutsk.

There were, of course, many more initiatives of this kind, I named just a few here, but they all attest to the fact that as a theatre community we have undoubtedly passed this unexpected and challenging test of our sensitivity to other people. The question is: What next?

This is a good time to return to the topics of home, memory, the past, and family, which have already been analysed by Polish artists on many occasions over the years. The audience of the Kielce festival will have a rare opportunity to see not only very diverse images, theatrical strategies and artistic languages, but also the different works created by the representatives of a few generations.

Our festival audience will see Krzysztof Warlikowski's latest production dedicated to Zygmunt Malanowicz who died during the rehearsals and was originally set to play Odysseus. *Odyssey. A Story for Hollywood* has so far been shown both in Greece, Germany and France, where it was even voted the best foreign production of last season by the prestigious French Association of Theatre, Music and Dance Critics. In his new work, Warlikowski revisits the topics characteristic of his oeuvre (namely, antiquity, war, wandering, memory, the genealogy of violence) and, together with playwright Piotr Gruszczyński, he creates a collage story built around excerpts from Homer, Hanna Krall, Shakespeare, as well as Thomas Bernhard, bringing together to the stage an interesting cast of characters including Hannah Arendt, Martin Heidegger, Elizabeth Taylor, Roman Polański and Claude Lanzmann.

Another play to be performed in Kielce this year is *Alte Hajm / The Old House* *מאָד יראָטס / מייה עטלאָ* by Marcin Wierzchowski (director of, among others, the award-winning *The Secret Life of the Friedmans*) and Michael Rubenfeld (a Polish-Canadian actor of Jewish origin) from the Nowy Theatre in Poznań where the audience will spot references to the films *The Wedding* by Wojciech Smarzowski and *Demon* by Marcin Wrona. The project is part of the ever-present and still very popular trend in Polish theatre (and, more broadly, in Polish culture) of productions that problematise both the way the mechanisms of memory and Polish-Jewish relations work and how they are interwoven. The titular house is a place where the living share space with the dead and the dead share space with the living, while the past, both private and public, incessantly keeps knocking at the door, calling for attention, for being processed, and at times even demanding symbolic reparation.

ODYSEJA. HISTORIA DLA HOLLYWOODU
Nowy Teatr, Warszawa
fot. Magda Hueckel

ODYSSEY. A STORY FOR HOLLYWOOD
Nowy Teatr, Warsaw
photo Magda Hueckel

Ewelina Marciniak's *Remnants*, based on Jarosław Murawski's screenplay, which is largely an adaptation of excerpts from Mikołaj Łoziński's *Stramer* and W.G. Sebald's *The Emigrants*, is a story about the archives of memory, about incoherent and even ragged memory, but also about memory firmly inscribed in the body and, interestingly, about theatrical memory. Over the past few years, Marciniak has worked mainly in Germany, where she was awarded the prestigious *Der Faust* award for directing *The Boxer* based on Szczepan Twardoch's *The King*. In her latest work, *Remnants*, starring the gripping Dorota Kolak as a seven-year-old girl, she returns to the Wybrzeże Theatre where many years ago, she staged Elfriede Jelinek's famous *Amateurs*.

There is more to our programme. This year's line-up also includes *Damn Strong Love* based on the book by Lutz van Dijk and directed by Aleksandra Jakubczak at the Wilam Horzyca Theatre in Toruń. It is a play about a challenging love story that unveiled back in September 1939 between teenage Stefan (in reality Teofil Kosiński) and Willi, a Wehrmacht soldier, A *Streetcar Named Desire* by Tennessee Williams, staged almost 30 times across Poland directed by Małgorzata Bogajewska from the Ochota Theatre, *Raven from Tower* by Andrei Ivanov directed by Aldona Figura at Warsaw's Dramatyczny Theatre, and the intimate and autothematic *Easy Stuff* by Anna Karasińska from the Jaracza Theatre in Olsztyn with exceptional performances by Milena Gauer and Irena Telesz-Burczyk.

We are back to our starting point, and hence to the question: What next? I have no doubt that the atrocities of war have once again painfully shown us how significant it is to replace exclusion, inequality, aggravating divisions, and the increasing disputes with a sense of community, caring, solidarity, but above all hope – hope for a new opening, hope in spite of authoritarian violence, and hope that motivates us to take action even in the most difficult moments. This is precisely what I look for in theatre.

Wiktoria Tabak
Theatre Scholar, PhD candidate, theatre critic

KRUK Z TOWER
Teatr Dramatyczny m.st. Warszawy
fot. Krzysztof Bieliński

RAVEN FROM TOWER
Dramatyczny Theatre, Warsaw
photo Krzysztof Bieliński

PL

KRUK Z TOWER

Teatr Dramatyczny m.st. Warszawy

tekst: **Andriej Iwanow**
przekład: **Bożena Majorczyk**
reżyseria: **Aldona Figura**
scenografia i kostiumy: **Joanna Zemanek**
muzyka: **Radosław Duda**
światło: **Andrzej Król**
projekcje: **Marta Miaskowska**

obsada:
Katarzyna Herman – Matka
Konrad Szymański – Syn

PREMIERA 19.02.2021

Nastoletni Kostia po śmierci ojca żyje w konflikcie z matką. Wolny czas spędza przed komputerem, pała nienawiścią do świata i rodziny. Matka zaniepokojona jego stanem postanawia przeprowadzić niecodzienny eksperyment. Tworząc fałszywe konto na Facebooku, nawiązuje z synem kontakt, którego nie doświadcza w rzeczywistości. Wirtualna relacja pomiędzy Toffi a Krukiem z Tower przeradza się w szczerą rozmowę samotnych osób tęskniących za normalnością.

Jednak czy ryzykowna gra, którą podejmuje matka aby odzyskać syna, ma szansę przerodzić się w prawdziwą więź?

Za rolę w spektaklu „Kruk z Tower" Katarzyna Herman zdobyła tytuł Naj-Bogusławskiej aktorki, a Konrad Szymański otrzymał trzecią nagrodę aktorską na 61. Kaliskich Spotkaniach Teatralnych – Festiwalu Sztuki Aktorskiej.

„Wystarczyła para aktorów abym siedział i śledził grę między dwojgiem ludzi z zapartym tchem, a w ostatnich minutach ze ściśniętym gardłem. (...) nie byłoby potoczystej opowieści zmieniającej się w metaforę, uogólnienie, gdyby nie piękne role Katarzyny Herman (Matka) i Konrada Szymańskiego (Syn). Perfekcyjnie rozegrany, właściwie jedynie rozmawiający duet, pośród niesamowitych wizualizacji Marty Miaskowskiej na ścianach. Ta rozmowa, czy właściwie dwie różne rozmowy, wzmacniane są także bezbłędnym scenicznym ruchem – nie na darmo elementem scenografii Joanny Zemanek jest huśtawka".

Piotr Zaremba, *Polska Times*

„Spektakl, choć dość bolesny, jest po prostu znakomity. Nie, nie o uzależnieniu od Internetu. O dojmującej samotności, o niemożności i niechęci do komunikowania się z najbliższymi, o sensie żałoby, o koszmarze dojrzewania i – o prozie dorosłości. Jest niekiedy dość wprost, bez cienia hipokryzji, ale i bywa całkiem zabawnie, szczególnie gdy matka poznaje specyfikę i język social mediów; finał – uprzedzam – wyciska łzy z oczu, wyszedłem z teatru głęboko poruszony".

Rafał Turowski, *rafalturow.ski*

KIEDY? → 27.09.2022 | 19.00 **GDZIE?** → scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury
CZAS TRWANIA → 90 min. (bez przerwy) **JĘZYK** → polski, angielskie napisy
SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

KRUK Z TOWER
Teatr Dramatyczny m.st. Warszawy
fot. Krzysztof Bieliński

RAVEN FROM TOWER
Dramatyczny Theatre, Warsaw
photo Krzysztof Bieliński

EN

RAVEN FROM TOWER

Dramatyczny Theatre, Warsaw

dramaturg: **Andriej Iwanow**
translator: **Bożena Majorczyk**
director: **Aldona Figura**
set and costume designer: **Joanna Zemanek**
music: **Radosław Duda**
lighting designer: **Andrzej Król**
video: **Marta Miaskowska**

cast:
Katarzyna Herman – Mother
Konrad Szymański – Son

PREMIERE: 19.02.2021

After the death of his father, teenage Kostya lives in conflict with his mother. He spends his free time online, hating the whole world and his family. Worried about him, the mother decides to conduct an unusual experiment. She creates a fake Facebook account in order to connect with her son in a way she cannot in reality. The virtual relationship between Toffi and Raven from Tower turns into an honest conversation between two lonely people longing for normality.

But does the risky game undertaken by the mother in order to win back her son have a chance to turn into a real bond?

Katarzyna Herman and Konrad Szymański have won acting awards at the 61st Kalisz Theatre Meetings – The Festival of Acting Art.

"It only took a couple of actors to make me sit down and watch with bated breath a game two people played unwind and, in the final minutes of the play, with a lump in my throat. (...) there would be no voluble story turning into metaphor, a generalisation, if it were not for the exquisite performances by Katarzyna Herman (Mother) and Konrad Szymański (Son). A perfectly played out, textual duo against a well-suited backdrop of Marta Miaskowska's amazing visuals screened on the walls. This on-stage conversation, or in fact two separate conversations, is also enhanced by flawless stage movement – a swing which is part of the set designed by Joanna Zemanek plays an important part in it".

Piotr Zaremba, *Polska Times*

"The performance, although quite painful, is simply excellent. No, it is not about internet addiction. It is about agonising loneliness, the inability and unwillingness to communicate with loved ones, the meaning of mourning, the nightmare of adolescence, and the mundanity of adulthood. It is at times quite straightforward, no shadow of hypocrisy in sight, but it is also quite funny at times, especially when the mother learns the specifics and language of social media; the finale, please be warned, is a tear-jerker and it made me leave the theatre building deeply moved".

Rafał Turowski, *rafalturow.ski*

WHEN? → 27.09.2022 | 19.00 **WHERE? →** temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury
DURATION → 90 min (without interval) **LANGUAGE →** Polish, English supertitles
MEETING → meeting with creators after the performance

KRUK Z TOWER
Teatr Dramatyczny m.st. Warszawy
fot. Krzysztof Bieliński

RAVEN FROM TOWER
Dramatyczny Theatre, Warsaw
photo Krzysztof Bieliński

RESZTKI
Teatr Wybrzeże, Gdańsk
fot. Natalia Kabanow

REMNANTS
Wybrzeże Theatre, Gdańsk
photo Natalia Kabanow

PL

RESZTKI

Teatr Wybrzeże, Gdańsk

tekst: **Jarosław Murawski** na motywach „Stramera" Mikołaja Łozińskiego i „Wyjechali" W.G. Sebalda
reżyseria: **Ewelina Marciniak**
adaptacja i dramaturgia: **Jarosław Murawski**
scenografia: **Grzegorz Layer i Ewelina Marciniak**
kostiumy: **Natalia Mleczak**
choreografia: **Dominika Knapik**
muzyka: **Wacław Zimpel**
reżyseria światła: **Aleksandr Prowaliński**
realizacja wideo: **Nastazja Gonera, Tomek Gajewski, Piotr Krygiel, Przemek Chojnacki**
inspicjent: **Weronika Mathes**

obsada:
Dorota Kolak – Róża
Krzysztof Matuszewski – Ferber
Katarzyna Dałek – Rena
Piotr Biedroń – Rudek
Piotr Chys – Nathan
Magdalena Gorzelańczyk – Rywka
Jacek Labijak – Botwina
Wacław Zimpel – Paul, nauczyciel, muzyka na żywo
Magdalena Boć – Zuzanna Lipska (wideo)

PREMIERA 22.10.2021

„Nigdy nie wiesz, co ci zapadnie w pamięć, ani czego się będziesz wstydził..." – mówi jeden z bohaterów „Resztek". To spektakl o pamięci, wygnaniu i tęsknocie za światem, którego już nie ma. Za mieszkańcami, po których pamięć zatarto.

Adaptacja oparta jest na wątkach zaczerpniętych ze „Stramera" Mikołaja Łozińskiego, sugestywnej, wielogłosowej kroniki losów żydowskiej rodziny z przedwojennego Tarnowa oraz dwóch epizodów z „Wyjechali" W.G. Sebalda. Łoziński w swej książce w subtelny sposób kreśli intymny portret wielodzietnej żydowskiej rodziny u progu II wojny światowej, Sebald przywołuje losy zachodnioeuropejskich Żydów – wygnańców, idzie tropem fotografii, własnych wspomnień o bohaterach, ich pamiętników, zapisanych tras wędrówek i przymusowych emigracji.

Ważnym wątkiem spektaklu jest tak często obecna u Sebalda fotografia – jako maszyna do utrwalania czasu. Także bohaterowie „Stramera" w ważnych momentach życia chodzą do zakładu fotograficznego, jakby przeczuwając, że fotograficzna klisza pozostanie jedynym materialnym śladem ich obecności.

– Wskutek przeprowadzek najprawdopodobniej zgubiłam wszystkie zdjęcia z dzieciństwa. Gdy to sobie uświadomiłam, poczułam, jakby ktoś mi coś zabrał ze środka – mówi Ewelina Marciniak. – Nie chcemy opowiadać o wielkiej Historii, tylko o pogubionych losach zwykłych ludzi, przypatrzeć się śladom ich dawnej bytności, zbadać miejsca, gdzie wciąż odczuwamy ich brak. Spojrzeć na ich stare fotografie, starając się przywołać świat, w którym żyli. Spróbować wywołać wstyd za to, że tak szybko uporaliśmy się z pamięcią o nich.

„Jak pokazać zwykłą żydowską rodzinę w przededniu II wojny światowej? Ewelina Marciniak, reżyserka „Resztek" w Teatrze Wybrzeże, umieszcza bohaterów w odrealnionej przestrzeni, ubiera w krzykliwe kostiumy, ale skupia się na ich emocjach. [...] Tworzy mozaikę świata, którego już nie ma, inkrustowaną strzępkami wspomnień, tytułowymi resztkami. Mozaikę niełatwą w odbiorze, trzeba przyznać. Adresowaną do widza ceniącego w teatrze niebanalne przełamania, nieoczywistość, otwartego na nieszablonowe rozwiązania i eksperymenty".

Katarzyna Fryc, *Gazeta Wyborcza*

„To spektakl kalejdoskop, geometryczne, nawiązujące do konstruktywizmu elementy scenografii i kolorowe stroje bohaterów układają się w coraz to nowe mozaiki. Przewodniczką-wywoływaczką, Kantorem tego świata jest Róża (Dorota Kolak). To rola piętrowa, tak jak każda w tym spektaklu, który ucieka od dosłowności i prób łatwego utożsamiania się. Jest w wizji Marciniak konsekwencja i z każdą kolejną sceną ten świat wciąga bardziej".

Aneta Kyzioł, *Polityka*

KIEDY? → 28.09.2022 | 19.00 **GDZIE? →** duża scena Kieleckiego Centrum Kultury
CZAS TRWANIA → 120 min. (bez przerwy) **JĘZYK →** polski, angielskie napisy
SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

RESZTKI
Teatr Wybrzeże, Gdańsk
fot. Natalia Kabanow

REMNANTS
Wybrzeże Theatre, Gdańsk
photo Natalia Kabanow

EN

REMNANTS

Wybrzeże Theatre, Gdańsk

dramaturg: **Jarosław Murawski**,
based on *Stramer* by **Mikołaj Łoziński**
and *The Emigrants* by **W.G. Sebald**
director: **Ewelina Marciniak**
dramaturg: **Jarosław Murawski**
set designers: **Grzegorz Layer, Ewelina Marciniak**
costume designer: **Natalia Mleczak**
choreographer: **Dominika Knapik**
music: **Wacław Zimpel**
lighting designer: **Aleksandr Prowaliński**
video: **Nastazja Gonera, Tomek Gajewski, Piotr Krygiel, Przemek Chojnacki**
stage manager: **Weronika Mathes**

cast:
Dorota Kolak – Róża
Krzysztof Matuszewski – Ferber
Katarzyna Dałek – Rena
Piotr Biedroń – Rudek
Piotr Chys – Nathan
Magdalena Gorzelańczyk – Rywka
Jacek Labijak – Botwina
Wacław Zimpel – Paul, teacher, live music
Magdalena Boć – Zuzanna Lipska (video)

PREMIERE: 22.10.2021

'You never know what you'll remember or be ashamed of..', says one of the characters in *Remnants*. It is a play about memory, exile and longing for a world that no longer exists. A longing for the residents the memory of whom has been erased.

The adaptation is based on plots drawn from Mikołaj Łoziński's *Stramer*, an evocative, multi-voiced chronicle of the lives of a Jewish family in pre-war Tarnów, and two episodes from W.G. Sebald's *The Emigrants*. In his book, Łoziński subtly creates an intimate portrait of an extended Jewish family just before the outbreak of World War II, while the protagonists of Sebald's book are West European Jewish exiles and their stories are told based on photographs, his own recollections of the characters, their diaries, recorded itineraries and forced emigrations.

An important thread in the play is photography, so often present in Sebald's work, as a device for capturing time. The characters in *Stramer* also have their pictures taken to memorise significant moments in their lives, as if sensing that the photographic film will remain the only material trace of their existence. 'Because I moved a number of times I must have misplaced all my childhood photos. When I realised this, I felt as if someone had taken something from me,' says Ewelina Marciniak. 'We don't want to talk about great History, but about the lost lives of ordinary people, to identify at the traces of their former existence, to investigate the places where we can still sense their absence. By looking at their old photographs, we can try to bring back the world in which they lived. To try to evoke the shame of having done away with the memory of those people so quickly'.

"How do you show an ordinary Jewish family on the eve of World War II? Ewelina Marciniak, director of *Remnants* at the Wybrzeże Theatre, plants the characters in an unreal space, dresses them in flashy costumes, but puts their emotions in the spotlight. [...] She creates a mosaic of a world that no longer exists, dotted with scraps of memories, the titular remnants. A mosaic that is not easy to read, to be quite honest. The play is addressed to an audience who appreciates off-beat breaks, non-obviousness, who is open to unconventional solutions and experiments".

Katarzyna Fryc, *Gazeta Wyborcza*

"It's a kaleidoscope of a performance, with the geometric, constructivist-inspired elements of the set design and the characters' colourful costumes arranged in an ever-changing mosaic. The guide-evocator, the Cantor of this world is Rose (Dorota Kolak). It is a multi-layer part, as every other part in this production, which escapes literal interpretation and is immune to attempts of a straightforward identification of the tropes. There is consistency in Marciniak's vision and with each successive scene this world draws you in even more".

Aneta Kyzioł, *Polityka*

WHEN? → 28.09.2022 | 19.00 **/ WHERE? →** main stage of Kieleckie Centrum Kultury
DURATION → 120 min (without interval) **/ LANGUAGE →** Polish, English supertitles
MEETING → meeting with creators after the performance

RESZTKI
Teatr Wybrzeże, Gdańsk
fot. Natalia Kabanow

REMNANTS
Wybrzeże Theatre, Gdańsk
photo Natalia Kabanow

SAMOTNOŚĆ PÓL BAWEŁNIANYCH
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Krzysztof Bieliński

IN THE SOLITUDE OF COTTON FIELDS
Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Krzysztof Bieliński

PL

SAMOTNOŚĆ PÓL BAWEŁNIANYCH

Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach

tekst: **Bernard-Marie Koltès**
reżyseria: **Radosław Rychcik**
przekład: **Marian Mahor**
oprawa wizualna: **Marta Stoces**
oprawa muzyczna: **TNBC**

obsada:
Wojciech Niemczyk – Dealer
Tomasz Nosinski – Klient
TNBC – muzyka na żywo

PREMIERA: 24.01.2016

Spektakl dla widzów od 18. roku życia.

Bernard-Marie Koltès w swym dramacie mówi językiem pożądania. Laureat Paszportu Polityki, reżyser Radosław Rychcik tłumaczy go na scenie. W ciemności, upajającym dymie z kadzideł, gdy kurtyna idzie w górę, poznajemy ich – Dealer i Klient / Klient i Dealer w postmodernistycznym tańcu. Czy transakcja dojdzie do skutku? Ceną jest coś więcej niż nagie ciało. Akcją będzie uwodzenie, w transowym rytmie rockowej burzy dźwięków TNBC.

Samotność szantażująca. Samotność na pokaz. Dramat spotkania dwojga ludzi, dwóch mężczyzn, którzy pragną od siebie wszystkiego. Galop słów, by wyrazić to, czego pragną.
Kto jest w tym lepszy? W tej galopadzie min, afektów, szantaży. Dealer czy Klient?
Pokaz i popis dwóch aktorów, którzy walczą o akceptację dla siebie, walczą o miłość widzów.
Czy jest jakaś inna?

Radosław Rychcik, reżyser

Spektakl był prezentowany na scenach Europy, Azji i obu Ameryk. Ponadnarodowa, uniwersalna „Samotność…" jest prawdopodobnie najgłośniejszą adaptacją sceniczną tekstu jednego z najbardziej znanych francuskich dramaturgów.

„Nie ma koltesowych metafor, muzyka daje konkret, materializuje agresję, pożądanie, złość i bezradność. Gdzieś po półgodzinie aktorzy milkną, odwracają się plecami do widzów. Cały czas gra muzyka. Na ekranie pojawia się projekcja: podprogowe obrazy z gejowskich i sadomasochistycznych pornoli. Wszystko, czego nie chcielibyście zobaczyć. Dwóch młodych aktorów ciężko oddycha, dopiero co nagi Nosiński zakłada garnitur, doprowadzony do ostateczności, zbity i spięty Niemczyk nie patrzy mu w oczy. Coś przekroczyli, coś się zdarzyło na tej scenie. Koncert wymknął się spod kontroli, muzyka obudziła w ludziach bestie, które już nie zasną".

Łukasz Drewniak, *Dziennik Gazeta Prawna*

„W gęstwinie miast, w ciemnym klubie, w środku imprezy z mocną transową muzyką, w nocy – tam rozgrywa się spektakl Radosława Rychcika. Ale i w świecie dealu, czyli w teatrze, „o jakiejkolwiek godzinie dnia i nocy", kiedy granica między człowiekiem a zwierzęciem, mową i rykiem zdaje się niebezpiecznie zacierać, a relacje ograniczają się do bezlitosnej wymiany: pragnień, wizerunków i płynów. Zaciera się także linia graniczna między spektaklem i nie-spektaklem. Bez trudu można sobie wyobrazić tę *Samotność pól bawełnianych* w zupełnie innej przestrzeni, inaczej określić: nieprzerwany strumień transowej, głośnej, elektronicznej muzyki TNBC wchłania słowa Koltèsa, wykrzykiwane, wyrykiwane przez aktorów, wchłania projekcje Marty Stoces i wreszcie widzów – wrzuceni w środek sytuacji o takim natężeniu energetycznym i napięciu wewnętrznym, wychodzą, jeśli nie kompletnie roztrzęsieni przez sumę bodźców (wizualnych, emocjonalnych, słuchowych), to przynajmniej rozedrgani pod wpływem potężnej fali muzyki (…). Przewrotność pomysłu Rychcika polega jednak na tym, że rozluźnienie ram teatralności, zastąpienie przebiegu dramatycznego falą zmieszanych doznań dźwiękowych, fizycznych, wizualnych służy tylko tryumfalnemu powrotowi teatru: zasady świata, formuły dealu".

Joanna Jopek, *Didaskalia*

KIEDY? → 30.09.2022 | 19.00 **GDZIE? →** scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 80 min. (bez przerwy) **JĘZYK →** polski, angielskie napisy

SAMOTNOŚĆ PÓL BAWEŁNIANYCH
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Krzysztof Bieliński

IN THE SOLITUDE OF COTTON FIELDS
Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Krzysztof Bieliński

EN

PREZENTACJE SPEKTAKLU „SAMOTNOŚĆ PÓL BAWEŁNIANYCH” // THE PERFORMANCE “IN THE SOLITUDE OF COTTON FIELDS” WAS PRESENTED AT:

- 3. Festival of New Theatre, Rzeszów, Poland – Commendation for TNBC band musicians
- 7. International Festival of Performing Arts, Rio de Janeiro, Brasil
- SESC, São Paulo, Brasil
- Open’er Festival, Gdańsk, Poland
- International Festival of New Generations RING, Nancy, France
- PAMS co-organized by the Adam Mickiewicz Institute, Seoul, South Korea
- EXIT Festival, Creteil, France
- Under the Radar Festival, New York, USA
- ”Polish Presidency – Promise 2011” Heimathafen Neukolln In Saalbau, Berlin, Germany
- Santiago a Mil Festival, Santiago de Chile, Chile
- PuSh Festival, Vancouver, Canada
- On the Boards, Seattle, USA
- RedCat, Los Angeles, USA
- Time-Based Art Festival, Portland, USA
- V Praga Theatre Review Hajdpark, Warsaw, Poland
- Confrontations of Youth m-teatr, Koszalin, Poland – Audience Award for Tomasz Nosinski
- International Theatre Festival Kontakt, Toruń, Poland – Award of the Polish Radio of Pomerania and Kujawy PIK in Bydgoszcz for the play for its original form
- 45. Small Form Theatres Festival Kontrapunkt, Szczecin, Poland
- 12. National Festival of the Art of Directing Interpretacje, Katowice, Poland
- 2. International Theatre Festival Boska Komedia/Divine Comedy, Kraków, Poland
- 7. Fanaberie Teatralne Festival, Wałbrzych, Poland

EN

IN THE SOLITUDE OF COTTON FIELDS

Stefan Żeromski Theatre in Kielce

dramaturg: **Bernard-Marie Koltès**
director: **Radosław Rychcik**
translator: **Marian Mahor**
video: **Marta Stoces**
music: **TNBC**

cast:
Wojciech Niemczyk – Dealer
Tomasz Nosinski – Klient
TNBC – live music

PREMIERE: 24.01.2016

The performance is for viewers aged 18 and over.

Bernard-Marie Koltès speaks the language of desire in his drama. The winner of the Polityka Passport Award, director Radosław Rychcik translates him to the stage. In the darkness, amid the intoxicating smoke from the incense sticks, as the curtain is raised up, we get to know them – the Dealer and the Client / the Client and the Dealer in a postmodern dance. Will the deal go through? The price is more than just a naked body. The action is the seduction, unveiling to the trance-like rhythm of TNBC's rock sound storm.

Blackmailing loneliness. Loneliness for show. The drama of two people meeting, two men who want everything from each other. A gallopade of words to express what they want.

Who is better at this? At this gallopade of landmines, affectations, blackmail. The dealer or the client?

A show and a showdown between two actors fighting for approval, fighting for the love of the audience.

Is there any other?

Radosław Rychcik, director

The play has been presented in theatres across Europe, Asia and the Americas. Transnational and universal, *In the Solitude...* is probably the most famous stage adaptation of the play by one of France's best-known playwrights.

"No Koltès-typical metaphors, music is a concrete substance, it materialises aggression, anger and helplessness. Somewhere when half and hour passes, actors turn their back to the audience but the music keeps on playing. A visualisation appears on the screen: a subliminal images of gay and sadomasochistic porn films. Everything you would dread to see. Two young actors, breathing heavily, Nosinski – naked just a minute ago, dresses up a suit, while Niemczyk – driven to his limits, bruised and tensed, avoids his stare. They crossed the line, something happened on the stage. The concert is out of control, the music has turned people into beast that will never sleep again".

Łukasz Drewniak, *Dziennik Gazeta Prawna*

"In the middle of a city, in a dark club, in the middle of a trance party, at night – this is the backdrop of Radosław Rychcik's play. There is also the realm where the deal is to be struck i.e. at the theatre, 'at any time of day or night', when the boundary between man and animal, speech and roar become dangerously blurred, and relations are limited to a merciless exchange: of desires, images and fluids. The line between the play and the non-play is fuzzy as well. One can easily imagine *In the Solitude of Cotton Fields* being staged in a completely different space, differently defined: accompanied by an uninterrupted stream of trance-like, loud, electronic music by the TNBC which captures and absorbs Koltès' text, screamed and howled by the actors, imbibes Marta Stoces' projections and, finally, there is the audience, tossed into the middle of a moment charged with such intense energy and inner tension. The audience leaves the theatre if not completely shaken by the multitude of stimuli (visual, emotional, aural), then at least jittery stirred up by the powerful wave of music (...). The perversity of Rychcik's idea lies, however, in the fact that the loosening of the framework of theatricality, the replacement of the traditional dramatic course with a wave of mixed sound, physical and visual sensations only serves the triumphant return of the theatre: the rules of the world, the formula of the deal".

Joanna Jopek, *didaskalia.pl*

WHEN? ➔ 30.09.2022 | 19.00 **/ WHERE?** ➔ temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury

DURATION ➔ 80 min (without interval) **/ LANGUAGE** ➔ Polish, English supertitles

SAMOTNOŚĆ PÓL BAWEŁNIANYCH
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Krzysztof Bieliński

IN THE SOLITUDE OF COTTON FIELDS
Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Krzysztof Bieliński

ALTE HAJM / STARY DOM מאָד יראַטס / מייה עטלאַ
Teatr Nowy im. Tadeusz Łomnickiego w Poznaniu
fot. Monika Stolarska

ALTE HAJM / OLD HOUSE מאָד יראַטס / מייה עטלאַ
Tadeusz Łomnicki Nowy Theatre in Poznań
photo Monika Stolarska

PL

ALTE HAJM / STARY DOM
מאָד יראַטס / מייה עטלאַ

Teatr Nowy im. Tadeusz Łomnickiego w Poznaniu

reżyseria: **Marcin Wierzchowski**
scenariusz: **Michael Rubenfeld, Marcin Wierzchowski**
scenografia i kostiumy: **Magdalena Mucha**
muzyka: **Marta Zalewska**
dramaturgia ruchu, realizacja wideo: **Aneta Jankowska**
wideo: **Mateusz Czuchnowski**
reżyseria światła: **Szymon Kluz**
asystent reżysera: **Jan Łuć**
inspicjent: **Józef Piechowiak**

obsada:
Dorota Abbe
Weronika Asińska
Aneta Jankowska (gościnnie)
Maria Rybarczyk
Małgorzata Walenda
Martyna Zaremba-Maćkowska
Sebastian Grek
Paweł Hadyński
Andrzej Niemyt
Dariusz Pieróg
Dawid Ptak
Jan Romanowski
Michael Rubenfeld (gościnnie)

PREMIERA: 18.02.2022

Spektakl dla widzów od 16. roku życia.

W każdym starym domu, jak warstwy farby, zapisane są kolejne rozdziały rodzinnej historii... Te, które chcemy pamiętać, i te, których lepiej nie przywoływać w rozmowach przy stole.

Punkt wyjścia wydaje się klasyczny: rodzina Dobrowolskich i Kuszów spotyka się w starym domu, w którym wychowało się kilka jej pokoleń. Okazją do tego zjazdu stają się 45. urodziny jednego z członków rodu. I jak to zwykle podczas takich imprez bywa, prędko okazuje się, że pod pozorami rodzinnej sielanki pulsują emocje, pretensje, zadawnione żale, niedopowiedziane słowa, które domagają się natychmiastowego uwolnienia... I że duchy przeszłości bynajmniej nie śpią – przeciwnie, zwabione gwarem i życiem, ustawiają się razem z całą gromadką gości do rodzinnej fotografii, wykorzystując przy tym najróżniejsze sposoby, by przypomnieć o sobie tym, którzy chcieliby zamknąć je w klatce niepamięci... Czy zjawom z przeszłości uda się w końcu dojść do głosu? Co łączy je z niespodziewanym gościem, który zawita w progi starego domu? I ze znalezionymi na strychu pamiątkami sprzed 70 lat?

„Cień „przyjacielskich" relacji z przeszłości („my jesteśmy tacy przyjaciele, co się nie lubią" – pisał Wyspiański), trauma Holokaustu i współczesne niedomówienia warunkują odmienne perspektywy postrzegania Polski przez Żydów i przez Polaków. Różnice te zainspirowały Marcina Wierzchowskiego i Michaela Rubenfelda do wspólnej pracy nad spektaklem, który pokazuje współczesne i historyczne plany czasowe w realistycznie konstruowanych sytuacjach. Twórcy „Alte Hajm / Starego Domu" odsłaniają ludzką odwagę i podłość, a także rozważają pobudki pozornego i prawdziwego heroizmu. Nie gloryfikują przy tym nikogo ani nie formułują łatwych oskarżeń, moralny osąd prezentowanych postaw zostawiając widzom. Równocześnie jednak, poprzez historyczne analogie, przypominają, że próbom sumienia – potwierdzającym troskę, empatię i zdolność niesienia pomocy innym – poddawani jesteśmy również dzisiaj: w obliczu wojen, kataklizmów ekologicznych i klęsk humanitarnych. "

Piotr Dobrowolski, *Teatr*

„*Alte Hajm / Stary Dom* to wspaniały, wielowątkowy i wielopłaszczyznowy portret społeczeństwa, pełen ludzkich dramatów. Trzygodzinny spektakl nie przytłacza, pomimo tematyki, widz jest zręcznie prowadzony przez meandry historii. Zakończenie zostaje otwarte, co sprawia, że przedstawienie pozostaje z widzem na długo".

Aleksandra Puk, *Nowa Siła Krytyczna*

KIEDY? → 1.10.2022 | 18.00 **GDZIE? →** duża scena Kieleckiego Centrum Kultury
CZAS TRWANIA → 210 min. (jedna przerwa) **JĘZYK →** polski, napisy angielskie i jidysz
SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

ALTE HAJM / STARY DOM מאָד יראָטס / מייה עטלאָ
Teatr Nowy im. Tadeusz Łomnickiego w Poznaniu
fot. Monika Stolarska

ALTE HAJM / OLD HOUSE מאָד יראָטס / מייה עטלאָ
Tadeusz Łomnicki Nowy Theatre in Poznań
photo Monika Stolarska

EN

ALTE HAJM / OLD HOUSE
מאָד יראַטס / מייה עטלאַ

Tadeusz Łomnicki Nowy Theatre in Poznań

director: **Marcin Wierzchowski**
dramaturgs: **Michael Rubenfeld, Marcin Wierzchowski**
set and costume designer: **Magdalena Mucha**
music: **Marta Zalewska**
choreographer and video: **Aneta Jankowska**
video: **Mateusz Czuchnowski**
lighting designer: **Szymon Kluz**
assistant director: **Jan Łuć**
stage manager: **Józef Piechowiak**

cast:
Dorota Abbe
Weronika Asińska
Aneta Jankowska (guest)
Maria Rybarczyk
Małgorzata Walenda
Martyna Zaremba-Maćkowska
Sebastian Grek
Paweł Hadyński
Andrzej Niemyt
Dariusz Pieróg
Dawid Ptak
Jan Romanowski
Michael Rubenfeld (guest)

PREMIERE: 18.02.2022

The performance is for viewers aged 16 and over.

In every home, like layers of paint, there are new chapters of family history written on the walls... Those we want to remember, and those we choose not to discuss around the dinner table.

The starting point is familiar: the Kusz family reunite in their the generations-old family home to celebrate the 45th birthday on of the family members. And soon, like in many such family tales, strong emotions, old wounds, regrets and resentment begin to rise to surface from their years of repression. Family photos, birthday cake and jokes around the table make way for the ghosts of history. Will their voices be heard, or will the noise continue to keep them hidden in their oblivion? When an expected Jewish guest arrives from America, the voices of history become too loud to ignore – and the souvenirs from the attic begin to reveal what's been hidden under the floor for over 75 years.

"The shadow of the 'friendly' relations of the past ('we are the kind of friends who dislike each other', wrote Wyspiański), the trauma of the Holocaust and contemporary insinuations determine the different perspectives of how Jews and Poles perceive Poland. These differences inspired Marcin Wierzchowski and Michael Rubenfeld to join forces on a play that presents contemporary and historical timelines in realistically construed situations. The authors of *Alte Hajm / Old House* unveil human courage and meanness, and ponder on the motives for apparent and real heroism. They do not glorify anyone or make easy accusations, leaving the moral judgement of the manifested attitudes to the audience. At the same time, however, by means of historical analogies, they remind us that our conscience is being put to the tests – to confirm we care, we empathise and can help others – today as well as we face wars, environmental and humanitarian disasters".

Piotr Dobrowolski, *Teatr*

"*Alte Hajm / Old House* is a wonderful, multi-faceted and rich portrait of a society imbibed with human drama. The three-hour performance does not overwhelm, despite the intensity of its subject matter, the viewer is expertly guided through the meanderings of the story. The ending is left open-ended, making the show stick with the audience for a long time".

Aleksandra Puk, *Nowa Siła Krytyczna*

WHEN? → 1.10.2022 | 18.00 **/ WHERE? →** main stage of Kieleckie Centrum Kultury
DURATION → 210 min (one interval) **/ LANGUAGE →** Polish, English and Yiddish supertitles
MEETING → meeting with creators after the performance

ALTE HAJM / STARY DOM מאָד יראַטס / מייה עטלאַ
Teatr Nowy im. Tadeusz Łomnickiego w Poznaniu
fot. Monika Stolarska

ALTE HAJM / OLD HOUSE מאָד יראַטס / מייה עטלאַ
Tadeusz Łomnicki Nowy Theatre in Poznań
photo Monika Stolarska

ŁATWE RZECZY
Teatr im. Stefana Jaracza w Olsztynie
fot. Łukasz Pepol

EASY STUFF
Stefan Jaracz Theatre in Olsztyn
photo Łukasz Pepol

PL

ŁATWE RZECZY

Teatr im. Stefana Jaracza w Olsztynie

scenariusz i reżyseria: **Anna Karasińska**

obsada:
Milena Gauer
Irena Telesz-Burczyk

PREMIERA: 4.12.2021

Spektakl dla widzów od 16. roku życia.

To nie będzie zwykłe przedstawienie, sama reżyserka woli nazywać je pracą, a w tej pracy widzowie spotkają dwie charyzmatyczne, lubiane i nagradzane aktorki: Irenę Telesz-Burczyk oraz Milenę Gauer. Obie artystki mają duże doświadczenie sceniczne, niejedną główną rolę grały i przez lata udowodniły jak różne kreacje potrafią stworzyć. A jednak tym razem aktorki mierzą się z zupełnie nietypowymi zadaniami i nowym sposobem pracy. Nie dostają gotowego tekstu, gorączka prób trwa do ostatniej chwili, poszukiwania nie zwalniają i tylko jedno jest pewne – powstaje coś nieszablonowego, wychodzącego poza teatralne schematy.

Anna Karasińska, reżyserka filmowa, teatralna i dramatopisarka, stworzyła swój autorski, oryginalny styl. Jej pierwsza sztuka „Ewelina płacze" wystawiona w TR Warszawa okazała się sensacyjnym debiutem, który otworzył artystce drzwi do kolejnych teatrów.

„Nowe przedstawienie Anny Karasińskiej jest o tym, że łódzka artystka nie może w teatrze zrobić takiej sztuki, jaką chciałaby zrobić, to znaczy takiej, która nie byłaby teatrem. I właśnie dlatego olsztyński spektakl ma szansę na sukces – jest skondensowany, atrakcyjny i porusza aktualne tematy. Z tych sprzeczności wynika, że *Łatwe rzeczy* nie są wcale łatwe, ale bardzo interesujące. Zajmowanie się w teatrze teatrem zbliża do zgranych konceptów: teatru jako świata, życia jako snu. Karasińska takie egzystencjalne wątki podejmowała już wcześniej – a właściwie nie ona, tylko krytycy, którzy swoje wiedzą, bo swoje przeczytali (choćby Szekspira i Calderona, a powinni w tym wypadku raczej Gombrowicza). To był też krytyków z Karasińską problem – ich manowce. Niemniej wymiar metafizyczny i egzystencjalny jest bardzo kuszący. Trudno mu się oprzeć. Mam przed oczami sam początek *Łatwych rzeczy* – ciemną scenę i strumień światła wlewający się przez drzwi od kulis. Jeśli my i nasze rzeczy w tym wiecznym półmroku, to co tam, gdzie tak jasno?".

Dominik Gac, *teatralny.pl*

„Karasińska nie boi się momentów ciszy. Czerpie z napięcia między aktorkami, wytwarzanego nie tyle przez opowiadane historie, ile przez zakotwiczenie ich w konkretnych ciałach, ustawieniach w przestrzeni, gestach i słowach starszej aktorki powtarzanych później przez młodszą; wreszcie, w zarysowanej niespodziewanie wizji śmierci, której widmo nieraz kładło się na teatrze tej reżyserki. Tak Milena Gauer, jak i Irena Telesz-Burczyk są świadome teatralnej formy i precyzyjne w sytuowaniu swojej scenicznej obecności – choć opowiadają rzeczy śmieszne lub tragikomiczne, nie robią z nich stand-upu".

Witold Mrozek, *dwutygodnik.com*

KIEDY? → 4.10.2022 | 19.00 **/ GDZIE? →** scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury
CZAS TRWANIA → 50 min. (bez przerwy) **/ JĘZYK →** polski, angielskie napisy
SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

ŁATWE RZECZY
Teatr im. Stefana Jaracza w Olsztynie
fot. Łukasz Pepol

EASY STUFF
Stefan Jaracz Theatre in Olsztyn
photo Łukasz Pepol

EN

EASY STUFF

Stefan Jaracz Theatre in Olsztyn

dramaturg and director: **Anna Karasińska**

cast:
Milena Gauer
Irena Telesz-Burczyk

PREMIERE: 4.12.2021

The performance is for viewers aged 16 and over.

It won't be an ordinary performance, the director herself prefers to call it work, and in this work the viewers will meet two charismatic, well-liked and award-winning actresses: Irena Telesz-Burczyk and Milena Gauer. Both artists have extensive stage experience, they have played many major roles and have proven over the years how different creations they can create. And yet this time the actresses face completely unusual tasks and a new way of working. They don't get a finished text, the fever of rehearsals lasts until the last moment, the searches don't slow down, and only one thing is certain – something unconventional is created, going beyond theatrical schemes.

Anna Karasińska, film and theatre director and playwright, created her own, original style. Her first play *Ewelina is Crying*, staged at TR Warszawa, turned out to be a sensational debut that opened the door for the artist to new theatres.

"Anna Karasińska's new play is about the fact that the Łódź-based artist cannot make the kind of play she would like to make in theatre, that is, one that would not be theatre. And this is precisely why the Olsztyn-based performance has a chance of succeeding – it is condensed, attractive and touches upon current themes. Based on these contradictions it is obvious that *Easy Stuff* is not easy at all but is definitely very interesting. Dealing with the theatre within a theatre brings us closer to the concepts of theatre as a realm, life as a dream. Karasińska has dealt with such existential themes before – or to be more precise it is the critics who believed it to be true, critics who think they know it all since they have read their share of classics (for example Shakespeare and Calderon, albeit in this case they should rather have read up Gombrowicz). This was also the problem the critics had with Karasińska's work – they were led astray in their interpretations. Nevertheless, to purport metaphysical and existential dimension is very tempting. It is hard to resist. I remember the opening scene of *Easy Stuff* – a dark stage and a stream of light pouring in through the door from the backstage. If we and our stuff is covered in the perpetual darkness, what is out there in the light?".

Dominik Gac, *teatralny.pl*

"Karasińska is not afraid of moments of silence. She draws on the tension between the actresses, created not so much by the stories they tell, but by anchoring them in particular bodies, positions within the space, gestures and words spoken by the older actress repeated later by the younger one; and finally, in the unexpectedly outlined vision of death, the spectre of which has often been hovering over Karasińska's theatrical work. Both Milena Gauer and Irena Telesz-Burczyk are aware of the theatrical form and extremely specific in establishing their presence on the stage, although they say funny or tragicomic things, it does not turn into a stand-up performance".

Witold Mrozek, *dwutygodnik.com*

WHEN? → 4.10.2022 | 19.00 **/ WHERE? →** temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury
DURATION → 50 min (without interval) **/ LANGUAGE →** Polish, English supertitles
MEETING → meeting with creators after the performance

ŁATWE RZECZY
Teatr im. Stefana Jaracza w Olsztynie
fot. Łukasz Pepol

EASY STUFF
Stefan Jaracz Theatre in Olsztyn
photo Łukasz Pepol

TRAMWAJ ZWANY POŻĄDANIEM
Teatr Ochoty im. Haliny i Jana Machulskich, Warszawa
fot. Artur Wesołowski

A STREETCAR NAMED DESIRE
Halina and Jan Machulski Ochota Theatre, Warsaw
photo Artur Wesołowski

PL

TRAMWAJ ZWANY POŻĄDANIEM

Teatr Ochoty im. Haliny i Jana Machulskich, Warszawa

Tennessee Williams

dramaturgia i reżyseria: **Małgorzata Bogajewska**

tłumaczenie: **Jacek Poniedziałek**

scenografia i kostiumy: **Joanna Jaśko-Sroka**

opracowanie muzyczne i ruch sceniczny: **zespół aktorski**

asystent reżyserki: **Paweł Janyst**

realizatorzy światła: **Zofia Krystman, Witold Juralewicz**

realizatorzy dźwięku: **Piotr Trojanowski, Maciej Witkowski**

inspicjenci / montażyści: **Marcin Chojnacki, Wiktor Korzeniewski**

kierownictwo produkcji: **Małgorzata Błasińska, Olga Stefańska**

obsada:

Malwina Laska-Eichmann

Irmina Liszkowska

Paweł Janyst

Krzysztof Oleksyn

Michał Pawlik

PREMIERA: 11.09.2021

Spektakl dla widzów od 16. roku życia.

„Tramwaj zwany pożądaniem" – pozornie prosta, niemal mieszczańska historia o „wystarczająco" szczęśliwym młodym małżeństwie i siostrze żony, której przyjazd uruchamia całą lawinę skrywanych pretensji, niezaspokojonych ambicji i tłumionych seksualności. Tragedia rodząca się z rzeczy i zdarzeń tak zwyczajnych, że wydają się przynależeć do jakiegoś rytualnego porządku świata. Wstrząsające studium rządzących nami stereotypów. Co przerażające, mimo upływu ponad 70 lat, tak niewiele się zmieniło. Rytuały codzienności – rytuały oceniania siebie i innych, miara szczęścia, jaką sobie i innym przykładamy – dom, mąż, żona, dzieci, udana praca, pieniądze, miejsce w rzeczywistości, które zajmujemy, miejsce na społecznej drabinie. Czy od schematów rzeczywistości można uciec? Czy w końcu można stworzyć jakąś inną, nową rzeczywistość, bez przemocowo-seksistowskiego schematu myślenia i działania, bez wyznaczania ról kobietom – wpychania ich w role tych posłusznych, pruderyjnych, grzecznych, tworzących dom; bez wyznaczania ról mężczyzn na tych zarabiających i silnych? Jak to się dzieje, że kiedy już wydaje się, że świat się zmienia, na nowo wpadamy w piekło stereotypów? Dlaczego wciąż na nowo tłumaczymy rzeczy wydawałoby się oczywiste?

„Tramwaj zwany pożądaniem Tennessee Williamsa w Teatrze Ochoty to spektakl kameralny, co wynika z warunków pracy w tym maleńkim teatrze, gdzie bliski kontakt z widzem jest zasadą i znakomitym treningiem warsztatowym. Aktorzy nie mogą tu sobie pozwolić na „drzemkę", cały czas grają albo są w pogotowiu - w tym przedstawieniu, nawet jeśli nie biorą udziału w jakiejś scenie, pozostają widoczni wśród widzów".

Tomasz Miłkowski, *Przegląd*

„Spektakl w Teatrze Ochoty działa na emocje nie tylko na płaszczyźnie tekstu. Ten został potraktowany jedynie jako punkt wyjścia do oryginalnych, jak zawsze w tej placówce, sposobów inscenizacji. Sztuczność, udawanie, brak szczerości ukazane zostały w kontekście symboliki sprytnie zaprojektowanych kombinezonów. Widz dopiero po pewnym czasie jest w stanie zorientować się, iż nagość wychodząca spod prysznica, garnitur czy koszula to sprytnie wkomponowany element. Podobnie jak w karcianej grze, także i tu gra aktorów pokazana jest z czterech stron, eksponowanie postaci zdaje się być jeszcze bliższe niż do tej pory. Każdy z bohaterów ma specjalnie zarezerwowane miejsce na widowni. Przyjaciel Domu po lewej, Głowa Rodziny na przeciwko, Pani Domu po prawej. Wisienką na torcie okazuje się sprytnie rozegrana funkcja narratora".

Karol Mroziński, *teatrdlawszystkich.eu*

KIEDY? → 6.10.2022 | 19.00 **GDZIE? →** scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 120 min. (bez przerwy) **JĘZYK →** polski, angielskie napisy

SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

TRAMWAJ ZWANY POŻĄDANIEM
Teatr Ochoty im. Haliny i Jana Machulskich, Warszawa
fot. Artur Wesołowski

A STREETCAR NAMED DESIRE
Halina and Jan Machulski Ochota Theatre, Warsaw
photo Artur Wesołowski

EN

A STREETCAR NAMED DESIRE

Halina and Jan Machulski Ochota Theatre, Warsaw

Tennessee Williams

dramaturg and director: **Małgorzata Bogajewska**

translator: **Jacek Poniedziałek**

set and costume designer: **Joanna Jaśko-Sroka**

music and choreography: **artists ensemble**

asistant director: **Paweł Janyst**

lighting designers: **Zofia Krystman, Witold Juralewicz**

sound designers: **Piotr Trojanowski, Maciej Witkowski**

stage managers / stagehands: **Marcin Chojnacki, Wiktor Korzeniewski**

production managers: **Małgorzata Błasińska, Olga Stefańska**

cast:

Malwina Laska-Eichmann

Irmina Liszkowska

Paweł Janyst

Krzysztof Oleksyn

Michał Pawlik

PREMIERE: 11.09.2021

The performance is for viewers aged 16 and over.

A Streetcar Named Desire is a seemingly straightforward, almost bourgeois story about a 'happy enough' young couple and the wife's sister whose arrival triggers an avalanche of buried resentments, unfulfilled ambitions and repressed sexuality. A tragedy triggered by things and events so ordinary that they seem to be part of some ritual world order. It is a horrifying study of the stereotypes that overcome us. The scary part is that although over 70 years have gone by, so little has changed.

The rituals of everyday life, the routine of passing judgement on ourselves and on others, the measure of happiness we apply to ourselves and to others, with respect to our homes, our husbands, wives, children, jobs, money, the position in the world we assume, our place on the social ladder. Is it possible to escape the patterns of reality? In the end, is it really possible to create some other, new reality, without the violent-sexist pattern of thinking at play and without assigning roles to women, moulding them to play the parts of obedient, prudish, polite, home-makers; without assigning roles to men expected to bring the bacon in and exude power and authority? Why is it so that just as we notice that the world changes a little bit, we keep falling back into a hellhole of stereotypes? Why do we have to keep explaining the obvious over and over again?

"Tennessee Williams' *A Streetcar Named Desire* at the Ochota Theatre is an intimate production owing to the spatial constraints of the building housing the theatre where coming into close contact with the audience is the rule and an excellent acting training. The actors here cannot afford to 'snooze', they are constantly acting or on standby, since in this play, even if they are not acting in a given scene, they remain visible among the audience".

Tomasz Miłkowski, *Przegląd*

"The Ochota Theatre production makes an emotional impact not only via the textual layer of the play. The text one was treated only as a starting point for the off-beat staging, which is a given at this institution. The artificiality, pretence and lack of sincerity are shown in the context of the symbolism of the cleverly designed overalls. It takes a while for the viewer to realise that the nudity of coming out of the shower, the suit or the shirt is a cleverly integrated element. As in a card game, the actors are also shown from all four sides, he actors are exposed to an unprecedented extent. Each character has a specially reserved seat in the audience. The House Friend sits on the left, the Head of the Family opposite, the Lady of the House on the right. The cherry on the pie of the performance is the cleverly played out function of the narrator".

Karol Mroziński, *teatrdlawszystkich.eu*

WHEN? → 6.10.2022 | 19.00 **/ WHERE? →** temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury

DURATION → 120 min (without interval) **/ LANGUAGE →** Polish, English supertitles

MEETING → meeting with creators after the performance

TRAMWAJ ZWANY POŻĄDANIEM
Teatr Ochoty im. Haliny i Jana Machulskich, Warszawa
fot. Artur Wesołowski

A STREETCAR NAMED DESIRE
Halina and Jan Machulski Ochota Theatre, Warsaw
photo Artur Wesołowski

LUDWIG
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Krzysztof Bieliński

LUDWIG
Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Krzysztof Bieliński

PL

LUDWIG

Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach

tekst i reżyseria: **Jan Jeliński**
scenografia i reżyseria światła: **Dorota Nawrot**
kostiumy: **Rafał Domagała**
choreografia: **Agnieszka Kryst**
muzyka: **Teoniki Rożynek**
wideo: **Agata Rucińska**
śpiew operowy: **Anastazja Mackiewicz**
inspicjentka-suflerka, asystentka reżysera: **Klaudia Sobura**

obsada:
Bartłomiej Cabaj – Josef Kainz
Dagna Dywicka – Sissi
Joanna Kasperek – Cosima Wagner
Jacek Mąka – Ryszard Wagner
Daniel Namiotko (gościnnie) – Ludwig (młodszy)
Wojciech Niemczyk – Ludwig (starszy)
Ewelina Pankowska (Nowy Teatr w Warszawie) – Zofia Bawarska
Andrzej Plata – Otto

Koprodukcja: NOWY TEATR

PREMIERA w Kielcach: 25.06.2022
PREMIERA w Warszawie: 02.2023

Szalony król, bajkowy król, księżycowy król, król pacyfista – to określenia, które silnie przywarły do postaci Ludwiga II Bawarskiego, króla Bawarii. Twórcy poszukują w jego fascynującym życiorysie uniwersalnych treści, które silnie rezonują z problemami współczesnego świata. Spektakl, którego akcja rozgrywa się na styku wydarzeń historycznych i współczesnych, porusza tematy związane z poszukiwaniem własnej tożsamości, antysemityzmem, presją związaną z koniecznością spełniania społecznych oczekiwań, rolą utopii.

Widzowie obok postaci Ludwiga, będą mogli zobaczyć na scenie m.in. Ryszarda Wagnera czy słynną Sissi.

„Jan Jeliński na przykładzie bawarskiego króla pokazuje jak trudno jest zachować swoją tożsamość, także tę erotyczną, i nie ulec presji otaczającego środowiska, by wbrew sobie przejmować zachowania i postawy oczekiwane od nas przez innych. Innym ważkim problemem poruszanym w „Ludwigu" jest antysemityzm, tu ściśle związany z postacią Wagnera. Ten uwielbiany przez króla kompozytor jest zdeklarowanym rasistą, otwarcie głoszącym poglądy, które potem legną u podstaw działań przywódcy III Rzeszy, a on sam stanie się ulubionym twórcą führera. Jeśli przyjrzymy się otaczającej nas rzeczywistości bez trudu znajdziemy wyznawców poglądów Wagnera i jego żony Cosimy. A i walka osób w jakiś sposób odbiegających od normy wciąż trwa. Stąd aktualność przedstawienia w Teatrze im. Żeromskiego w Kielcach".

Krzysztof Krzak, *teatrdlawszystkich.eu*

KIEDY? → 8.10.2022 | 19.00 **GDZIE? →** scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury

CZAS TRWANIA → 120 min. (bez przerwy) **JĘZYK →** polski, angielskie napisy

LUDWIG
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Krzysztof Bieliński

LUDWIG
Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Krzysztof Bieliński

EN

LUDWIG

Stefan Żeromski Theatre in Kielce

dramaturg and director: **Jan Jeliński**
set and lighting designer: **Dorota Nawrot**
costume designer: **Rafał Domagała**
choreographer: **Agnieszka Kryst**
music: **Teoniki Rożynek**
video: **Agata Rucińska**
opera singer: **Anastazja Mackiewicz**
stage manager and assistant director: **Klaudia Sobura**

cast:
Bartłomiej Cabaj – Josef Kainz
Dagna Dywicka – Sissi
Joanna Kasperek – Cosima Wagner
Jacek Mąka – Richard Wagner
Daniel Namiotko (guest) – Ludwig (younger)
Wojciech Niemczyk – Ludwig (older)
Ewelina Pankowska (Nowy Teatr, Warsaw) – Sophia of Bavaria
Andrzej Plata – Otto

Co-production: NOWY TEATR

PREMIERE in Kielce: 25.06.2022
PREMIERE in Warsaw: 02.2023

Mad king, fairy-tale king, moon king, pacifist king – these are terms that have strongly attached themselves to the figure of Ludwig II of Bavaria, King of Bavaria. The authors of this play tracked down the universal content in his fascinating biography, which strongly resonates with the problems of the modern world. Set at the intersection of historical and contemporary events, the play explores various themes including the search for one's own identity, anti-Semitism, the pressure to fulfil social expectations, and the role of utopia.

Alongside Ludwig's character, the audience will be able to see on the stage Richard Wagner and the famous Sissi.

"Using the example of the Bavarian king, Jan Jeliński shows how difficult it is to maintain one's identity, including the erotic one, and not to succumb to the pressure of the surrounding environment to adopt, in spite of oneself, the behaviour and attitudes expected of us by others. Another important problem addressed in *Ludwig* is anti-Semitism which is closely linked to the character of Wagner. This composer who was cherished by the King was is a self-declared racist, openly proclaiming views that would later underlie the actions of the leader of the Third Reich, and he later would become the Führer's favourite artist. If we have a look at the surrounding reality today, we could easily find people supporting the viewpoint of Wagner and his wife Cosima. The struggle of those who deviate from the norm to some extent carries on. This makes the performance at the Żeromski Theatre in Kielce so valid and accurate".

Krzysztof Krzak, *teatrdlawszystkich.eu*

WHEN? → 8.10.2022 | 19.00 **/ WHERE? →** temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury

DURATION → 120 min (without interval) **/ LANGUAGE →** Polish, English supertitles

LUDWIG
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Krzysztof Bieliński

LUDWIG
Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Krzysztof Bieliński

ODYSEJA. HISTORIA DLA HOLLYWOODU
Nowy Teatr, Warszawa
fot. Maurycy Stankiewicz

ODYSSEY. A STORY FOR HOLLYWOOD
Nowy Teatr, Warsaw
photo Maurycy Stankiewicz

PL

ODYSEJA. HISTORIA DLA HOLLYWOODU

Nowy Teatr, Warszawa

reżyseria: **Krzysztof Warlikowski**

scenariusz: **Krzysztof Warlikowski, Piotr Gruszczyński** na podstawie: „Odysei" **Homera** oraz „Króla kier znów na wylocie" i „Powieści dla Hollywoodu" **Hanny Krall**

współautor: **Adam Radecki**
współpraca: **Szczepan Orłowski, Jacek Poniedziałek**

współpraca artystyczna: **Claude Bardouil**

dramaturgia: **Piotr Gruszczyński**
współpraca: **Anna Lewandowska**

scenografia i kostiumy: **Małgorzata Szczęśniak**

muzyka: **Paweł Mykietyn**

reżyseria świateł: **Felice Ross**

wideo i animacje: **Kamil Polak**

zdjęcia do sceny „Przesłuchanie": **Paweł Edelman**

asystent reżysera: **Jeremi Pedowicz**

obsada:
Mariusz Bonaszewski
Stanisław Brudny
Andrzej Chyra
Magdalena Cielecka
Ewa Dałkowska
Bartosz Gelner
Małgorzata Hajewska-Krzysztofik
Jadwiga Jankowska-Cieślak
Wojciech Kalarus
Marek Kalita
Hiroaki Murakami
Maja Ostaszewska
Jaśmina Polak
Piotr Polak
Jacek Poniedziałek
Magdalena Popławska
ze specjalnym udziałem w materiale filmowym **Mai Komorowskiej** i **Krystyny Zachwatowicz-Wajdy**

PREMIERA: 4.06.2021

Wędrówka od Homera i jego bohatera Odysa do Hanny Krall i jej bohaterki Izoldy, Żydówki, która przez całą wojnę dokonywała czynów godnych Odysowych zmagań, aby uratować męża. Dwie wielkie awantury: jedna związana z pierwszą wojną ludzkości, czyli zdobyciem Troi i druga, będąca rezultatem drugiej ze światowych wojen. I my dzisiaj, co mamy z tym wszystkim wspólnego? Dokąd chcielibyśmy powrócić? Jak wygląda nasz Hades? Gdzie są bogowie? Gdzie Pallas Atena, która tak bardzo zabiegała o powodzenie Odysa? A Matka Boska, która ochraniała Izoldę? Czy bogowie także stracili wiarę w możliwość powrotu, a znając przyszłość, widzą, że świat wkroczył w rejony nieodwracalnego? Wszyscy żyjemy w lęku i osamotnieni nie umiemy nic z nim zrobić. Oswajamy go przez lekceważenie.

Homer opiewał czyny Odysa, przytaczając pieśni wędrownych aojdów. Dzieje Izoldy, które jej zdaniem stanowią znakomitą kanwę dla hollywoodzkiego filmu, doczekały się książki Hanny Krall „Król kier znów na wylocie". A co z pamięcią o nas? Czy warto komuś zaprzątać tym głowę?

Krzysztof Warlikowski buduje panoramę nieoczekiwanych analogii. W wędrówce wolnych skojarzeń przeprowadza przez zaskakujące pejzaże i konstelacje postaci, badając stan naszej gotowości na kolejną globalną awanturę ludzkości, a także podaje kilka sprawdzonych sposobów na przetrwanie.

„Nikt nie medytuje dziś nad tym, „jak żyć", tak jak Krzysztof Warlikowski. Oscylując wokół antyku, niemieckiej filozofii, żydowskiej tradycji czy buddyjskiej myśli, reżyser tworzy kolejny spektakl, który bazując na kulturze „wysokiej", żongluje też popkulturowymi schematami, zwykłością życia i wzniosłością spraw ostatecznych. Najnowszy spektakl Warlikowskiego w Teatrze Nowym, długo oczekiwana w pandemicznym czasie „Odyseja. Historia dla Hollywoodu", to imponujący kalejdoskop planów czasowych, wątków, ludzkich losów".
Agata Becher, *dwutygodnik.com*

„Po scenie chodzą Odys i Elizabeth Taylor, Penelopa, Kalipso, Roman Polański i Claude Lanzmann. „Odyseja. Historia dla Hollywoodu" imponuje rozległością spraw i doświadczeń, jakie porusza, a przy tym – jak na Warlikowskiego oczywiście – jest to teatr surowy, oszczędny, chwilami wręcz ascetyczny. [...] Przedstawienie Nowego Teatru rysuje przed naszymi oczami szeroką perspektywę ludzkich losów, ich podstawą jest okrucieństwo wojny, przerażenie Zagładą, nieusuwalny stygmat Holokaustu. To wszystko są sprawy graniczne, wydaje się, że i dziś należy o nich krzyczeć, przynajmniej do tego się przez lata przyzwyczailiśmy. Także w teatrze Krzysztofa Warlikowskiego, choć już od lat artysta nie opowiada w jednym tonie, miesza konwencje, buduje na scenie zaskakujące polifonie głosów i emocji. Tym razem jest i podobnie, i inaczej – jednocześnie".
Jacek Wakar, *dziennikteatralny.pl*

KIEDY? → 9.10.2022 | 18.00 **GDZIE? →** duża scena Kieleckiego Centrum Kultury
CZAS TRWANIA → 230 min. (jedna przerwa) **JĘZYK →** polski, angielskie napisy
SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

ODYSEJA. HISTORIA DLA HOLLYWOODU
Nowy Teatr, Warszawa
fot. Magda Hueckel

ODYSSEY. A STORY FOR HOLLYWOOD
Nowy Teatr, Warsaw
photo Magda Hueckel

EN

ODYSSEY. A STORY FOR HOLLYWOOD

Nowy Teatr, Warsaw

director: **Krzysztof Warlikowski**
dramaturgs: **Krzysztof Warlikowski, Piotr Gruszczyński** inspired by: *Odyssey* by **Homer** and two novels by **Hanna Krall**: *Chasing the King of Hearts* and *Story for Hollywood*
co-dramaturg: **Adam Radecki**
cooperation: **Szczepan Orłowski, Jacek Poniedziałek**
artistic cooperation: **Claude Bardouil**
dramaturgy: **Piotr Gruszczyński**
cooperation: **Anna Lewandowska**
set and costume designer: **Małgorzata Szczęśniak**
music: **Paweł Mykietyn**
lighting designer: **Felice Ross**
video and animations: **Kamil Polak**
photos for the *Interrogation* scene: **Paweł Edelman**
assistant director: **Jeremi Pedowicz**

cast:
Mariusz Bonaszewski
Stanisław Brudny
Andrzej Chyra
Magdalena Cielecka
Ewa Dałkowska
Bartosz Gelner
Małgorzata Hajewska-Krzysztofik
Jadwiga Jankowska-Cieślak
Wojciech Kalarus
Marek Kalita
Hiroaki Murakami
Maja Ostaszewska
Jaśmina Polak
Piotr Polak
Jacek Poniedziałek
Magdalena Popławska
with a special appearance of **Maja Komorowska** and **Krystyna Zachwatowicz-Wajda** in the video

PREMIERE: 4.06.2021

Odyssey. A Story for Hollywood takes us on a journey from Homer and his hero Odysseus to Hanna Krall and her heroine Izolda, a Jewish woman who spent the whole war besting challenges as difficult as any Herculean task, in order to save her husband. Two enormous conflicts: one connected with the first human war – the siege of Troy – the other being the outcome of the second of two World Wars. And as of today, what does it all have to do with us? Where would we like to return to? What does our Hades look like now? Where have all our gods gone? Where is Pallas Athene, who so very much sought to capture Odysseus' heart? And the Holy Mother who protected Izolda? Have the gods also lost faith in the possibility of happy returns, seeing a future in which our world has set off on an irreversible course? We all live in fear, and all alone cannot do anything about it. We tame it by being flippant.

Homer celebrated Odysseus' triumphs by referring to the songs of the wondering Aoyds. The story of Izolda, who thinks her life would make a wonderful Hollywood film, has been turned into *Chasing the King of Hearts*, a novel by Hanna Krall. And what about us being remembered? Is it worth bothering anyone with our stories?

Krzysztof Warlikowski crafts a panorama of unexpected analogies. On a journey of free associations, he leads us through surprising landscapes and constellations of characters, testing our ability to take on another global human conflict, while also offering up a few tested and tried ways of surviving.

"No other artist today ponders on 'how to live' like Krzysztof Warlikowski. Playing around with antiquity, German philosophy, Jewish traditions, and Buddhist thought, the director has created yet another production which, while drawing on 'high' culture, juggles pop culture patterns, the ordinariness of life and the sublimity of the most significant topics. Warlikowski's *Odyssey. A Story for Hollywood,* his post-pandemic long-awaited production developed at Nowy Teatr is an impressive kaleidoscope of sets, plots and human destinies".

Agata Becher, *dwutygodnik.com*

"Odysseus and Elizabeth Taylor, Penelope, Calypso, Roman Polański and Claude Lanzmann all come together on the stage. *Odyssey. A Story for Hollywood* is truly impressive with its multitude of topics and events it touches upon, and at the same time compared to Warlikowski's earlier work, it is austere, economical, at times even ascetic. [...] Nowy Teatr production unveils a broad perspective of human fate determined by the cruelty of war, the horror of the Holocaust, the indelible stigma of the Holocaust. These are all borderline issues, it seems that they still need to be shouted out today, at least that is what we have become accustomed to over the years. This is the case with Krzysztof Warlikowski's theatre, although for years now the artist has not spoken in a single tone, he mixes and matches conventions and builds surprising polyphonies of voices and emotions on stage. This time it is both similar and different, all at the same time".

Jacek Wakar, *dziennikteatralny.pl*

WHEN? → 9.10.2022 | 18.00 **/ WHERE? →** main stage of Kieleckie Centrum Kultury
DURATION → 230 min (one interval) **/ LANGUAGE →** Polish, English supertitles
MEETING → meeting with creators after the performance

ODYSEJA. HISTORIA DLA HOLLYWOODU
Nowy Teatr, Warszawie
fot. Magda Hueckel

ODYSSEY. A STORY FOR HOLLYWOOD
Nowy Teatr, Warsaw
photo Magda Hueckel

CHOLERNIE MOCNA MIŁOŚĆ
Teatr im. Wilama Horzycy, Toruń
fot. Wojtek Szabelski

DAMN STRONG LOVE
Wilam Horzyca Theatre, Toruń
photo Wojtek Szabelski

PL

CHOLERNIE MOCNA MIŁOŚĆ

Teatr im. Wilama Horzycy, Toruń

scenariusz: **Krzysztof Szekalski**
na podstawie książki **Lutza van Dijka**
reżyseria: **Aleksandra Jakubczak**
tłumaczenie: **Agata Chmielecka** i **Filip Fierek**
kostiumy i scenografia: **Jana Łączyńska**
reżyseria światła: **Jędrzej Jęcikowski**
muzyka: **Bartosz Dziadosz**
wideo: **Wojciech Sobolewski**

obsada:
Błażej Stencel (gościnnie) – Stefan
Wojciech Jaworski –
Willi, młody żołnierz Wermachtu
Matylda Podfilipska – Matka, matka Stefana
Łukasz Ignasiński – Mikołaj, brat Stefana
Borys Jaźnicki (gościnnie) – Stefan 2,
starszy Stefan

PREMIERA: 19.09.2020

Spektakl dla widzów od 16. roku życia.

„Cholernie mocna miłość" Lutza van Dijka opowiada prawdziwą historię tragicznej miłości, która wydarzyła się w Toruniu. Młody chłopak, dorabiający śpiewaniem na niemieckich przedstawieniach w dzisiejszym Teatrze Horzycy, zakochuje się w oficerze Wehrmachtu. Dziś jest jedynym znanym Polakiem skazanym na mocy paragrafu 175 penalizującego homoseksualizm, który opowiedział swoją historię.

Spektakl „Cholernie mocna miłość" to historia miłości, która na zawsze zmieniła życie zakochanych. To przejmujące świadectwo walki o prawo do uczucia, które traktowane jest jak zbrodnia. To opowieść o odkrywaniu swojej tożsamości i o strachu przed mówieniem o tym, kim się jest. Teofil Kosiński, główny bohater „Cholernie mocnej miłości", marzył „by ludzie we wszystkich krajach świata w końcu pojęli, że karać za miłość i tolerować przemoc to zawsze przestępstwo". Jaki świat by ujrzał dziś?

„W Toruniu powstał spektakl prosty, odważny i aktualny. Reżyserka przy wyraźnym politycznym zacięciu potrafi również operować znacznie subtelniejszymi środkami, pokazując widzom piękną historię miłosną, okrucieństwo wojny i gorycz przepełnionej strachem, a zarazem jakże odważnej starości. To cholernie ważny spektakl".

Katarzyna Niedurny, *Krytyka Polityczna*

„Cholernie mocną miłość" ogląda się naprawdę dobrze – to jest bez dwóch zdań najlepszy spektakl Aleksandry Jakubczak. Podobnie zdają się widzieć sprawy toruńscy widzowie, którzy nagrodzili spektakl długą owacją na stojąco i natychmiast wykupili wszystkie bilety".

Mike Urbaniak, *Wysokie Obcasy*

KIEDY? → 11.10.2022 | 19.00 **GDZIE? →** scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury
CZAS TRWANIA → 90 min. (bez przerwy) **JĘZYK →** polski, angielskie napisy
SPOTKANIE → po spektaklu spotkanie z twórcami

CHOLERNIE MOCNA MIŁOŚĆ
Teatr im. Wilama Horzycy, Toruń
fot. Wojtek Szabelski

DAMN STRONG LOVE
Wilam Horzyca Theatre, Toruń
photo Wojtek Szabelski

EN

DAMN STRONG LOVE

Wilam Horzyca Theatre, Toruń

dramaturg: **Krzysztof Szekalski**
based on the book by **Lutz van Dijk**
director: **Aleksandra Jakubczak**
translators: **Agata Chmielecka** and **Filip Fierek**
costume and set designer: **Jana Łączyńska**
lighting designer: **Jędrzej Jęcikowski**
music: **Bartosz Dziadosz**
video: **Wojciech Sobolewski**

cast:
Błażej Stencel – (guest) Stefan
Wojciech Jaworski –
Willi, young soldier of Wehrmacht
Matylda Podfilipska – Stefan's mother
Łukasz Ignasiński – Mikołaj, Stefan's brother
Borys Jaźnicki – (guest) Stefan 2, older Stefan

PREMIERE: 19.09.2020

The performance is for viewers aged 16 and over.

Lutz van Dijk's *Damn Strong Love* describes the true story of tragic love in Toruń. During the Nazi era, a young boy, earning money as a singer at today's Horzyca Theater, falls in love with a Wehrmacht officer. He is the only known Pole who has been sent to prison for homosexual acts under paragraph 175 of the penal code.

Love was the driving force behind *Damn Strong Love*, a story about lovers who changed each other's lives forever. This is a poignant testimony of the struggle to protect the right to feelings, which is considered a crime. The story is about discovering your identity and the fear of standing up for who you are. As the main character of *Damn Strong Love*, Teofil Kosiński dreamed that "people around the world would understand that punishing for love and tolerating violence would always be crimes". How would he see the world today?

"Toruń is the home town of this simple, bold and current play. The director, having a clear penchant for political theatre, this time skilfully put to practice more subtle means presenting the audience with a beautiful love story filled with the cruelty of war and the bitterness of a fear-filled yet incredibly brave old age. It's a very important production".

Katarzyna Niedurny, *Krytyka Polityczna*

"*Damn Strong Love* is a treat to watch, it is without doubt Aleksandra Jakubczak's best production to date. The audience in Toruń seems to agree as the play received long standing ovations and tickets were sold out instantly".

Mike Urbaniak, *Wysokie Obcasy*

WHEN? → 11.10.2022 | 19.00 **WHERE? →** temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury
DURATION → 90 min (without interval) **LANGUAGE →** Polish, English supertitles
MEETING → meeting with creators after the performance

CHOLERNIE MOCNA MIŁOŚĆ
Teatr im. Wilama Horzycy, Toruń
fot. Wojtek Szabelski

DAMN STRONG LOVE
Wilam Horzyca Theatre, Toruń
photo Wojtek Szabelski

KARTONPAPA (TATA Z TEKTURY)
Nézőművészeti Kft. – Szkéné Színház
fot. Csaba Mészáros

KARTONPAPA (CARDBOARD DADDY)
Nézőművészeti Kft. – Szkéné Theatre
photo Csaba Mészáros

PL

KARTONPAPA (TATA Z TEKTURY)

Nézőművészeti Kft. – Szkéné Színház

tekst i reżyseria: **István Tasnádi**
tłumaczenie: **Jolanta Jarmołowicz**
scenografia: **Réka Pintér**
kostiumy: **Kriszta Ignjatovits**
wideo: **Jakab Erdély** (Filmworks)
reżyseria światła: **Miklós Mervel**
muzyka: **Péter Molnár**
asystent reżysera: **Ádám Hodászi**

obsada:
Dorottya Udvaros – Éva
Péter Scherer – Károly
Nóra Parti – Juci
Zoltán Simon – Zsolt
Sára Mosolygó – Helga
udział w nagraniu – **Zoltán Mucsi**

PREMIERA: 13.06.2021

Spektakl dla widzów od 16. roku życia.

W Polsce prawa do tekstu reprezentuje ADiT.

Przygotowaniu do rodzinnego spotkania towarzyszy napięta atmosfera. Ewa, niedawno owdowiała siostra Karola, taszczy pod pachą wyciętą z tektury naturalnej wielkości sylwetkę mężczyzny. Twierdzi, że to jej niedawno zmarły mąż. Sylweta zwana „Tatą z tektury" zasiada przy stole, a zażenowani gospodarze serwują jej zupę i nalewają palinkę.

Dramat zawiera elementy groteski, tragedii i farsy. Spotkanie rodzinne obnaża relacje siłowe, konflikty i przemilczenia od lat obecne w życiu rodziny, okazuje się, że zmarły był tyranem i despotą. Rodzina jednak nie potrafi korzystać z odzyskanej wolności. Postać wycięta z tektury staje się symbolem superego, bez którego w rodzinie nastaje anarchia.

„Sztuka ma w sobie coś w rodzaju środkowoeuropejskiego życiowego realizmu [...], aby uwaga zagubionych widzów skierowana była na fabułę i, jeśli to konieczne, „przechwyciła" nawet tych przyzwyczajonych do raczej tradycyjnego teatru. Sukcesywnie, wraz z szerzącymi się fałszami, opowieść powoli rozwija się, wyrastając jak biczowate macki i skradając się krok po kroku, by w końcu rozkwitnąć jak śmierdzący kwiat.
[...]
Zarys pięciu postaci jest bardzo trafny. Są jak archetypy komedii dell'arte. Grę Dorottyi Udvaros, Pétera Scherera i Nóry Parti ogląda się przyjemnie, aktorzy są wybitni utrzymując dobre tempo w tej dowcipnej i prawdziwej sztuce".

Katalin Gabnai, *revizoronline.com*

KIEDY? → 12.10.2022 | 19.00 **GDZIE? →** scena tymczasowa Teatru im. S. Żeromskiego przy Wojewódzkim Domu Kultury
CZAS TRWANIA → 75 min. (bez przerwy) **JĘZYK →** węgierski, polskie i angielskie napisy

KARTONPAPA (TATA Z TEKTURY)
Nézőművészeti Kft. – **Szkéné Színház**
fot. Csaba Mészáros

KARTONPAPA (CARDBOARD DADDY)
Nézőművészeti Kft. – **Szkéné Theatre**
photo Csaba Mészáros

EN

KARTONPAPA (CARDBOARD DADDY)

Nézőművészeti Kft. – Szkéné Theatre

dramaturg and director: **István Tasnádi**
translation: **Jolanta Jarmołowicz**
set designer: **Réka Pintér**
costume designer: **Kriszta Ignjatovits**
video: **Jakab Erdély** (Filmworks)
lighting designer: **Miklós Mervel**
music: **Péter Molnár**
assistant director: **Ádám Hodászi**

cast:
Dorottya Udvaros – Éva
Péter Scherer – Károly
Nóra Parti – Juci
Zoltán Simon – Zsolt
Sára Mosolygó – Helga
participating on recording – **Zoltán Mucsi**

PREMIERE: 13.06.2021

The performance is for viewers aged 16 and over.

The rights to the text in Poland are represented by ADiT.

Preparing for a family meeting is accompanied by a tense atmosphere. Ewa, Karol's recently widowed sister, carries a figure of a man cut out of life-size cardboard. She claims it is her recently deceased husband. A silhouette called *The Cardboard Daddy* sits down at the table while the embarrassed hosts serve her soup and pour the palinka.

The drama contains elements of grotesque, tragedy and farce. A family meeting reveals violent relations, conflicts and silences that have been present in the family's life for years, it turns out that the deceased was a tyrant and despot. The family, however, is unable to take advantage of the regained freedom. The figure cut out of cardboard becomes a symbol of the superego, without which anarchy ensues in the family.

"The play has a sort of Middle-European, lifelike realism to it indeed [...] in order that the attention of those wandering is led towards the story and to, if necessary, catch even those who are used to a rather traditional theatre. But then, along the unfolding falsities the story slowly twirls while growing whiplike tendrils and creeps up from staircase to staircase, to finally bloom like some evil-smelling flower.
[...]
The contours of the five characters are accurate. They are like the archetypes of commedia dell' arte. Dorottya Udvaros', Péter Scherer's and Nóra Parti's performance is enjoyable and outstanding in a well-paced, witty and truthful play".

Katalin Gabnai, *revizoronline.com*

WHEN? → 12.10.2022 | 19.00 **WHERE? →** temporary venue of Żeromski Theatre at Wojewódzki Dom Kultury
DURATION → 75 min (without interval) **LANGUAGE →** Hungarian, Polish and English supertitles

KARTONPAPA (TATA Z TEKTURY)
Nézőművészeti Kft. – **Szkéné Színház**
fot. Csaba Mészáros

KARTONPAPA (CARDBOARD DADDY)
Nézőművészeti Kft. – **Szkéné Theatre**
photo Csaba Mészáros

PL

JACEK KOPCIŃSKI

DRAMATOPISANIE, czyli *authors of talent*

Czym jest DRAMATOPISANIE? Jest programem stypendialnym Instytutu Teatralnego w Warszawie adresowanym do polskich dramatopisarzy, w istocie zaś reakcją na sytuację, którą już ponad sto lat temu opisał George Bernard Shaw w przedmowie do wydania dramatów jego francuskiego kolegi: „Prawdę mówiąc, większość tych, którzy we Francji czy Anglii zarabiają na życie pisaniem sztuk, jest nieznana (...). Nie warto więc umieszczać ich nazwisk na afiszu, widzowie wszak nie wiedzą, kim jest autor i często wierzą, że to aktorzy improwizują cały utwór, tak jak rzeczywiście czasami improwizują dialog”[1].

RESZTKI
Teatr Wybrzeże, Gdańsk
fot. Natalia Kabanow

REMNANTS
Wybrzeże Theatre, Gdańsk
photo Natalia Kabanow

Irlandzki pisarz miał więcej szczęścia, przyjaźnił się bowiem z wieloma reżyserami, którzy wystawiali jego sztuki, dzięki czemu w pierwszej dekadzie XX wieku słynny The Royal Court Theatre w Londynie stał się jego teatrem autorskim. Shaw stworzył w nim tzw. „scenę idei”, wierzył bowiem, że dramat na scenie winien wydobywać z człowieka to, co czyni go większym, oraz to, co go umniejsza, w sumie czyniąc bardziej świadomym.

Autor „Sztuk przyjemnych i nieprzyjemnych” znany był ze swych niewzruszonych przekonań, skłonności do krytyki i ciętego języka. Dowodem cierpkie słowo o źle wyedukowanej publiczności i marnym teatrze, w którym myśl, język, wyobraźnia, talent i praca pisarza są ignorowane. Jakże aktualnie brzmią dziś uwagi autora „Pigmaliona” o autorach, którzy, jeśli w ogóle pojawiają się na teatralnych afiszach, to najczęściej jako adaptatorzy cudzych tekstów. Za nami stulecie fantastycznych dokonań dramatopisarzy polskich, ale i obcych, którzy, jak Czechow, Eliot, Beckett, Ionesco czy Bernhard, dzięki świetnym tłumaczeniom i ważnym inscenizacjom stali się nam bliscy.

Żyjemy w czasach teatru postdramatycznego, który żywi się improwizacją i tekstowym montażem, by konfrontować ze sobą nie tyle osoby, ile dyskursy – na scenie poddawane zwykle parodystycznej dekonstrukcji.

Mimo to rodzimi autorzy teatralni znowu z trudem torują sobie drogę na scenę. A przecież bez dramatopisarzy „Życie, jakie nam się jawi na co dzień, jest niezrozumiałym chaosem wydarzeń”. To znowu Shaw, który w taki sposób dowartościowywał dramatopisarzy: „Mijasz Otella na bazarze w Aleppo, na molo na Cyprze spotykasz Iago, a Desdemonę w nawie kościoła św. Marka w Wenecji, nie mając najmniejszego pojęcia o łączących ich relacjach”[2]. Dopiero autor je odkrywa, nadając im sens, nierzadko tragiczny, ale także komediowy.

Żyjemy w czasach teatru postdramatycznego, który żywi się improwizacją i tekstowym montażem, by konfrontować ze sobą nie tyle osoby, ile dyskursy – na scenie poddawane zwykle parodystycznej dekonstrukcji. Oczywiście nie zapomnieliśmy, czym jest teatr dramatyczny, jednak coraz częściej z jego wyjątkowych możliwości stwarzania i interpretowania na scenie chaotycznego życia korzysta scena radiowa lub telewizyjna. W teatrze polskie sztuki inscenizowane są dziś rzadko, a ich premiera zazwyczaj wyklucza równoległe wystawienie tekstu w innym mieście. W czasach kryzysu czytelnictwa oduczyliśmy się też czytać sztuki teatralne, a przecież nic tak nie potrafi zaangażować nas w konflikt ideowy, etyczny czy psychologiczny, jak dialogowe słowo dramatu. Z horyzontu naszego czytelniczego doświadczenia znika sama dramatyczność, czyli – pozwólmy sobie na krótką definicję – taka językowa, fikcyjna i fabularna konstrukcja świata,

[1] G.B. Shaw, *How to Write a Popular Play*, w: *Playwrights on playwriting*, red. Toby Cole, przekład własny, A Drambook Hill and Wang, New York, 1960, s. 54.

[2] Ibidem. s. 55.

w której dominującą rolę odgrywa bohater poddawany próbie świadomego działania w określonych warunkach, wobec innych ludzi i dla osiągnięcia pewnego celu. Czy nie jest to strata?

Mimo rozlicznych konkursów, praca polskich autorów nadal nie jest wystarczająco doceniana, komentowana, wynagradzana, co powoduje prawdziwy kryzys dramatu.

Mimo rozlicznych konkursów, praca polskich autorów nadal nie jest wystarczająco doceniana, komentowana, wynagradzana, co powoduje prawdziwy kryzys dramatu. Działając w nieprzyjaznych im warunkach, pisarze dostosowują swój język do wymagań sceny i często przygotowują teksty pozbawione ich autorskiej sygnatury, powstałe z myślą o dalszej reżyserskiej obróbce. Od lat jako badacz, krytyk i wydawca na różne sposoby staram się przypominać, jak ciekawą – literacko i teatralnie – strukturą jest dramat. Zainicjowałem powstanie serii „Dramat polski. Reaktywacja", w której wydajemy (z komentarzami i w nowym opracowaniu) kanon dramatu powojennego. Współtworzę także komitet redakcyjny serii NASZE DRAMATY, w której ukazują się sztuki autorów współczesnych. Książki i teksty krytyczne, a także nieliczne inscenizacje, które powstały dzięki tej edycji, przywracają polską twórczość dramaturgiczną historii literatury i teatru. Zawsze jednak uważałem, że dopiero wtedy nastąpi prawdziwy renesans kultury dramatycznej, kiedy stworzymy autorom lepsze warunki do pracy nad nowymi sztukami, a teatry przekonamy do ich wystawiania. Stąd pomysł programu stypendialnego DRAMATOPISANIE, którym udało mi się zainteresować szefów Instytutu Teatralnego im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie.

Program został zainicjowany w 2020 roku, obecnie trwa jego trzecia edycja. Naszą wspólną intencją było dowartościowanie twórczości współczesnych pisarzy teatralnych, a wyraża ją już sam regulamin DRAMATOPISANIA. Jak wyłaniani są laureaci programu? Oto co roku dziesięciu kierowników literackich z wybranych teatrów publicznych w Polsce rekomenduje tych dziesięciu dramatopisarzy, których twórczość uznaje za najbardziej oryginalną, obiecującą, dojrzałą. Spośród tego grona jurorzy programu stypendialnego – reżyserzy, badacze dramatu i krytycy teatralni – wybierają piętnastu autorów, którzy zostają zaproszeni do udziału w konkursie na najciekawszą eksplikację dramatyczną. Zadaniem pisarzy jest stworzenie zarysu przyszłej sztuki, z uwzględnieniem takich ważnych składników dramatu, jak temat, problematyka, fabuła, postaci, język, a także wpisany w tekst projekt teatralny przyszłego spektaklu. Autorzy dwóch najlepszych eksplikacji otrzymują półroczne stypendium, które pozwala im skupić się na pracy. Gdy ukończą swoją sztukę, trafia ona w ręce uważnych redaktorów, a potem wydawców, by zasilić serię DRAMATOPISANIE. Na tym jednak nie koniec, bowiem w tym samym czasie do wystawienia nowych utworów zostają zaproszone teatry publiczne. Odbywa się druga część konkursu na najlepszą eksplikację reżyserską. Jurorzy wskazują trzy najlepsze projekty inscenizacyjne, a nagrodą jest dofinansowanie przyszłego spektaklu. Kilka udanych premier jest już za nami.

KRUK Z TOWER
Teatr Dramatyczny m.st. Warszawy
fot. Krzysztof Bieliński

RAVEN FROM TOWER
Dramatyczny Theatre, Warsaw
photo Krzysztof Bieliński

Pierwsza edycja programu zakończyła się powstaniem, publikacją oraz inscenizacją sztuk Antoniny Grzegorzewskiej „La Pasionaria" i Amanity Muskarii „Ciemna woda" (pod tym pseudonimem ukrywa się spółka autorska Monika i Gabriela Muskały). Powstały dramaty wielowymiarowe, silnie zanurzone w historii i literackiej tradycji, przedstawiające obraz całych społeczności, a nie tylko jednostek, w czym celują współczesne teksty dramatyczne. Sztuki te z pewnością nie są półproduktem do teatralnej obróbki. To dojrzałe dzieła, wymagające uważnej lektury i prowokujące wiele interpretacji. Ich inscenizacja zaangażowała duży zespół aktorski i była prawdziwym wyzwaniem artystycznym, a nie tylko warsztatowym. Napisane w konwencji tradycyjnego, choć nowocześnie brzmiącego dramatu, oba utwory pozwalają z nadzieją myśleć o powrocie konwencji teatru dramatycznego na polskie scenę.

Bohaterką „La Pasionarii" Grzegorzewskiej jest Dolores Ibárruri Gómez, słynna hiszpańska komunistka, która podczas Wojny Hiszpańskiej zapalała do walki tłumy republikanów, a po upadku Republiki wyjechała do Związku Radzieckiego, by wspierać stalinowski reżim. Grzegorzewska stworzyła portret kobiety silnej, zdesperowanej, pełnej pasji, która zatraca się w swojej walce i przestaje odróżniać dobro od zła. Akcja jej poetyckiego dramatu rozgrywa się w Hiszpanii i Związku Radzieckim, w wieku XX i współcześnie, a motywem zbliżającym różne plany czasowe i przestrzenne są w nim cierpiące dzieci. Z kolei inspiracją dla autorek „Ciemnej wody" stała się głośna powieść Nikosa Kazantzakisa z 1954 roku „Chrystus ukrzyżowany po raz wtóry". Trwa wojna grecko-turecka, we wsi znajdującej się pod turecką jurysdykcją, miejscowi notable z prawosławnym popem na czele planują wystawienie Pasji. W trakcie prób, w których biorą udział mieszkańcy, do wsi przybywa grupa uciekinierów wojennych. Monika i Gabriela Muskały przeniosły tę historię w realia współczesnej Polski i skonfrontowały widzów z tymi cechami naszej mentalności, z którymi bardzo nie lubimy się mierzyć – przede wszystkim z obłudą.

ŁATWE RZECZY
Teatr im. Stefana Jaracza w Olsztynie
fot. Łukasz Pepol

EASY STUFF
Stefan Jaracz Theatre in Olsztyn
photo Łukasz Pepol

Owocem drugiej edycji programu są natomiast nowe sztuki Anny Wakulik i Ishbel Szatrawskiej, prezentowane w tym roku podczas 4. Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego w formie czytań. Oba utwory reprezentują zupełnie różną szkołę dramatopisarstwa. Kameralną, utrzymaną w klasycznej konwencji trzech jedności komedię Wakulik cechuje wartki, inteligentny i zaskakujący dialog, natomiast w epickiej sztuce Szatrawskiej najbardziej interesujący wydaje się zmienny krąg ludzi o różnej świadomości otaczający głównego bohatera. Także te dramaty mają bogaty background historyczny, literacki i kulturowy. „Grupa krwi" Wakulik rozgrywa się współcześnie w „małym dworku", a określenie to, choć i dziś stosowane, jest anachroniczne i odsyła do szlacheckiej (a także literackiej) przeszłości, która w zaskakujący sposób oddziałuje na teraźniejszość bohaterów sztuki. W dworku spotykają się dwa rodzeństwa: Rity i Michała oraz Anny i Michała 2. Ci młodzi ludzie właśnie się dowiedzieli, że są ze sobą spokrewnieni, o czym testamentem zawiadomił ich zmarły dziadek pierwszego rodzeństwa – potomek szlachcica, który miał romans z chłopką. Tajemnica wspólnego pochodzenia bohaterów wychowanych w zupełnie różnych rodzinach, domach i środowiskach kieruje naszą uwagę w stronę tzw. ludowej historii Polski, prowokuje jednak pytania natury ogólniejszej. Co kształtuje naszą osobowość, czy możemy ją zmienić, jak ważne jest nasze pochodzenie w podejmowaniu wyzwań życiowych? Realistycznie przedstawione spotkanie czworga bohaterów w końcowych partiach dramatu przekształca się w seans teatralizowanej pamięci. Postacie wchodzą w role swoich przodków, a doświadczenie tej chwilowej przemiany zażegnuje narosły między nimi konflikt, prowadzi do ciekawego rozpoznania, może nawet prowokuje katharsis.

Dramat Ishbel Szatrawskiej podejmuje zgoła inną problematykę, nie tożsamościową, ale etyczną i kulturową, choć także odnosi się do polskiej współczesności. Bohaterem „Wolnego strzelca" jest fotoreporter Grzegorz pracujący na wojnie w Iraku. Tytuł sztuki jest aluzją do dwóch znanych filmów amerykańskich: „Wolnego strzelca" z 2014 – historii fotoreportera, który tropi na ulicach miasta wypadki, kradzieże i zabójstwa, by je sfilmować i sprzedać stacji telewizyjnej, oraz „Snajpera" – filmowej historii żołnierza, który z powodu największej ilości „zdjętych" przeciwników zyskał w Iraku miano „Legendy". Bohater dramatu Szatrawskiej początkowo także chętnie „strzela" swoim aparatem drastyczne zdjęcia rannych i „zdejmuje" nim zabitych. Z czasem jednak doświadcza poczucia bezsensu swojego zawodu, odkłada aparat i zaczyna obserwować żywych ludzi (w akcji równoległej dwaj prawdziwi snajperzy mierzą do siebie nieustannie). Autorka sztuki pyta o świadomość fotoreportera, który niewiele rozumie z relacjonowanego konfliktu, posługuje się kulturowymi kliszami, traktuje swój zawód w sposób komercyjny. A następnie prowokuje jej przemianę. Oprócz inspiracji filmowych w dramacie liczą się także te literackie. Wtajemniczenie Grzegorza przybiera kształt wędrówki wewnętrznej, która chwilami przypomina drogę, jaką przebywa bohater „Do Damaszku" Augusta Strindberga. Zderzenie świata Wschodu i Zachodu, niemożliwość poznania i porozumienia przedstawicieli obcych sobie kultur, brak wspólnego doświadczenia i wspólnego języka – oto intelektualny horyzont dramatu „Wolny strzelec".

Większość autorów, którzy próbują zarabiać na życie pisaniem sztuk teatralnych, nadal jest w Polsce mało znana. Jestem jednak przekonany, że wkrótce się to zmieni – także dzięki DRAMATOPISANIU. Nazwiska Moniki i Gabrieli Muskały, Anny Wakulik, Antoniny Grzegorzewskiej, Ishbel Szatrawskiej czy Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk, która została stypendystką III edycji naszego programu, nie powinny schodzić z teatralnego afisza. Podobnie jak nazwiska zdolnych twórców: Wojciecha Tomczyka, Tomasza Mana, Marka Pruchniewskiego, Mariusza Bielińskiego, Rafała Wojasińskiego, Beniamina Bukowskiego czy Artura Pałygi – drugiego z tegorocznych stypendystów IT. Dla wnikliwej interpretacji chaotycznego życia współcześni *authors of talent,* jak nazwał ich Shaw, są absolutnie niezbędni.

Jacek Kopciński
historyk literatury i krytyk teatralny

EN

JACEK KOPCIŃSKI

DRAMATOPISANIE, or *authors of talent*

What is DRAMATOPISANIE? It is a scholarship programme held by the Theatre Institute in Warsaw addressed to Polish playwrights, or a response to the situation George Bernard Shaw referred to over a century ago in the preface to an edition of his French colleague's plays. "As a matter of fact the majority of those who in France and England make a living by writing plays are unknown (...). Their names are not worth putting on the playbill, because their audiences neither know nor care who the author is, and often believe that the actors improvise the whole piece, just as they in fact do sometimes improvise the dialogue"[1], Shaw wrote.

The Irish writer was more fortunate than those authors he wrote about, as he was friends with many of the directors who staged his plays, so much that in the first decade of the 20th century the famous Royal Court Theatre in London would stage every play he wrote. Shaw coined the notion of 'the stage as a forum for ideas' because he believed that the drama on stage should bring out in people what makes them greater and which diminishes them, albeit making them more aware of their nature.

The author *of Plays Pleasant and Unpleasant* was known for his unshakeable beliefs, his penchant for criticism, and his sharp tongue. Evidence of this are the harsh words he used to describe the ill-educated public and mediocre theatre where a writer's ideas, language, imagination, talent, and oeuvre are ignored. How current Shaw's remarks about authors sound today, since if authors are featured on the playbills in the first place, they are usually just the rewriters of the work of other authors. A century of fantastic achievements by Polish and foreign playwrights had come to an end two decades ago. We could become acquainted with the works of Chekhov, Eliot, Beckett, Ionesco, and Bernhard owing to excellent translations and important stagings. Despite this, domestic playwrights are once again struggling to make their way onto the stage. Yet, without playwrights, "Life as it appears to us in our daily experience is an unintelligible chaos of happenings". This is Shaw again who appreciated playwrights in his own way: "You pass Othello in the bazaar in Aleppo, Iago on a jetty in Cyprus, and Desdemona in the nave of St. Mark's Church in Venice without the slightest clue to their relations to one another"[2].

We live in the age of post-dramatic theatre which feeds on improvisation and textual montage to confront not so much individuals as discourses – usually subjected to parodic deconstruction on stage.

[1] G.B. Shaw, "How to Write a Popular Play" in *Playwrights on playwriting*, edited by Toby Cole, A Drambook Hill and Wang, New York, 1960, p. 54.

[2] Ibid. p. 55.

Only the author sees these relations, ascribing meaning to them, often tragic but also comedic. We live in the age of post-dramatic theatre which feeds on improvisation and textual montage to confront not so much individuals as discourses – usually subjected to parodic deconstruction on stage. Of course, we have not forgotten what dramatic theatre is about, but more and more it is the radio or television that take full advantage of its unique capacity to create and interpret chaotic life on stage rather than the theatre. Polish plays are rarely staged in theatres today, and if they premiere in one city, there is little chance of the same play being staged elsewhere in the country. At a time of a readership crisis, we seem to have forgotten how to read plays, while you would be hard pressed to find a more engaging measure drawing us into ideological, ethical, or psychological conflict than the dialogic text of a drama. In our readership experience, there is less and less of the nature of the dramatic form – let us make room for a brief definition – a linguistic and fictional structure of the world where the protagonist is faced with an attempt to take conscious action in given circumstances and relate with other people to achieve a certain goal. It is a shame, is it not?

Despite numerous competitions held nationwide, Polish playwrights are still not sufficiently appreciated, reviewed or remunerated, which is one of the causes of a genuine crisis of the genre.

LUDWIG
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
fot. Krzysztof Bieliński

LUDWIG
The Stefan Żeromski Theatre in Kielce
photo Krzysztof Bieliński

Despite numerous competitions held nationwide, Polish playwrights are still not sufficiently appreciated, reviewed or remunerated, which is one of the causes of a genuine crisis of the genre. Having to work in unfavourable conditions, writers adapt their language to the requirements of the stage and often produce works devoid of their signature style, intended to be subsequently revised and adjusted by stage directors. For many years now, I have been trying to, in my capacity of a researcher, critic, and publisher, to remind people in different ways how interesting, in literary and theatrical terms, the structure of a drama is. I started the publishing process for a series entitled “Dramat polski, Reaktywacja” (Polish Drama. Reactivation) featuring (edited and annotated) plays from the canon of domestic post-war drama. I am also one of the co-founders of the editorial committee of the “NASZE DRAMATY” (OUR DRAMAS) series as part of which we publish plays by contemporary authors. The books and critical texts, as well as the few stagings that have been produced as a result of a recent take of the series, bring back Polish dramatic works to the mainstream of the history of literature and theatre. However, I have always believed that there can be no true rebirth of the drama genre until we create better conditions for authors to work on new plays and convince theatres to stage them. This was how the idea behind the DRAMATOPISANIE (DRAMA WRITING) scholarship programme that I succeeded in convincing the heads of the Zbigniew Raszewski Theatre Institute in Warsaw to hold was born.

The programme was launched in 2020 and its third instalment is underway. Our shared goal was to show our appreciation for the work of contemporary playwrights, and this goal is inscribed in the terms and conditions of the DRAMATOPISANIE programme. How are the winners of the programme selected? Every year, ten literary managers from selected public theatres across Poland each recommend ten playwrights whose work they consider the most original, promising, and mature. From this group, the jury of the scholarship programme comprising directors, academics, and theatre critics, picks fifteen writers who are invited to participate in a competition for the most interesting drama proposal. The writers’ task is to create an outline of a future play, taking into account such important components of drama as theme, problem, plot, characters, language, and the idea for the future staging of the text. Two authors of the best proposals receive a six-month grant to work on their plays. Once they have completed their plays, their work is handed over to conscientious editors and next publishers whose task is to produce and publish new volumes of the DRAMATOPISANIE book series. But there is more to the process, as at the same time public theatres are invited to stage these brand new plays. The second part of the competition aims to choose the best proposal put forth by the stage directors. The jury picks the three best staging ideas, and the prize consists of funds for the future production of a given play. We have already witnessed several successful premieres of plays written as part of the scholarship programme.

The first edition of the programme resulted in the creation, publication and staging of Antonina Grzegorzewska’s play *La Pasionaria* and Amanita Muskaria’s *Dark Water* (the pen name for playwriting duo Monika and Gabriela Muskała). Both plays are multidimensional, strongly immersed in history and draw on literary tradition, and they depict entire communities, not just individuals, which is something many contemporary plays

focus on. The plays are certainly not semi-finished products intended for theatrical post-processing. They are mature works, requiring attentive reading and they are open to diverse interpretation. Their staging involved a large ensemble of actors, and it was a true artistic challenge, and much more than just a workshop-style endeavour. Written in the convention of traditional, yet modern-sounding drama, both works permit us to be hopeful that true drama will once again return to Polish theatres.

The protagonist of Grzegorzewska's *La Pasionaria* is Dolores Ibárruri Gómez, a famous Spanish communist who inflamed crowds of republicans during the Spanish War and, after the fall of the Republic, left for the Soviet Union to support the Stalinist regime. Grzegorzewska has created a portrait of a strong, desperate, passionate woman who loses herself in her struggle and ceases to be able to tell good from evil. Her poetic drama is set in Spain and the Soviet Union and has two timelines, the twentieth century and the present day. The motif that brings these two different timelines and spaces together is the suffering of children. The authors of *Dark Water*, on the other hand, were inspired by Nikos Kazantzakis' famous 1954 novel *Christ Recrucified*. In the play, the Greek-Turkish is underway and in a village under Turkish rule the local authorities headed by an Orthodox popes are planning to stage the Passion of Christ. As the locals rehearse, a group of war refugees arrive in the village. Monika and Gabriela Muskała transpose the story into the reality of contemporary Poland and confront the audience with the elements of our mentality that we are not too keen to come to terms with, above all with hypocrisy.

The result of the second edition of the programme are new plays by Anna Wakulik and Ishbel Szatrawska that will be presented this year during the 4th Kielce International Theatre Festival in the form of performative readings. Both works represent a completely different school of playwriting. Wakulik's intimate comedy, maintained in the classical convention of three unities, is characterised by a brisk, witty, and surprising dialogue, while the most interesting aspect of Szatrawska's epic play is the changeable circle of people having different consciousness around the main protagonist. These dramas have a rich historical, literary and cultural background. Wakulik's *Blood Type* is set in the present day in a 'small manor house', a Polish notion which, although still used today, is anachronistic and refers to the noble (and literary) past, which has a surprising effect on the present-day characters of the play. The characters are two pairs of siblings (Rita and Michael, and Anna and Michael 2) who meet at the manor house. These young people have just found out that they are related to one other having learned this from the will of the former sibling pair's deceased grandfather. The man was a descendant of a nobleman who had an affair with a peasant girl. The secret common descent of the protagonists who had been raised in markedly different families, homes and environments draws our attention to the so-called people's history of Poland, but also gives rise to a number of more general questions. We begin to wonder what shapes our personality, whether we can change it, and how important our origin is in terms of tackling life challenges? The realistically presented encounter of the four protagonists in the drama finale makes us feel as if we have found ourselves in the midst of a session of theatralized memories of sorts. The characters of the play assume the roles of their ancestors, and the experience of this transient transformation settles the conflict that had been building up between the siblings, which results in an interesting outcome, and it might even provoke catharsis.

The drama penned by Ishbel Szatrawska focuses on a significantly different issue, one not dealing with the notion of identity, but rather ethics and culture, yet it also a commentary on the contemporary Polish reality. The protagonist of *The Freeshooter* is Grzegorz, a photojournalist reporting the war in Iraq. The play's title is a reference to two well-known American 2014 films: *Nightcrawler* which is a story of a photojournalist who tracks down accidents, burglaries and murders in the city streets to film them and sell the footage to a television station, and *American Sniper* about a soldier who became known as a the "Legend" in Iraq because of the highest number of opponents he managed to take down. Also, the protagonist of Szatrawska's drama at first enjoys shooting drastic images of the wounded with his camera and depicting the dead with it. Over time, however, he begins to feel a sense of the futility of his profession, puts his camera away, and starts observing the living instead (the play features parallel action where two real snipers aim at each other without rest). The play's author inquires into the consciousness of the photojournalist who does not fully grasp the conflict he is covering, avails himself of cultural clichés and treats his profession in a strictly commercial context. Then the playwright triggers her protagonist's transformation. In addition to being inspired by the cinema, the play manifests literary inspirations as well. Gregorz's initiation takes the form of an inner journey which at times

CHOLERNIE MOCNA MIŁOŚĆ
Teatr im. Wilama Horzycy, Toruń
fot. Wojtek Szabelski

DAMN STRONG LOVE
Wilam Horzyca Theatre, Toruń
photo Wojtek Szabelski

resembles the path followed by the protagonist of August Strindberg's *To Damascus*. The clash between the East and West, the impossibility of getting to know and understand representatives of foreign cultures, the absence of a shared experience and a common language, these are just some of the topics discussed in *The Freeshooter*.

Most of the authors who try to earn a living as playwrights are still little known in Poland. However, I am convinced that this will soon change, owing to the DRAMATOPISANIE programme, among others. The names of Monika and Gabriela Muskała, Anna Wakulik, Antonina Grzegorzewska, Ishbel Szatrawska, and Małgorzata Sikorska-Miszczuk who was a scholarship winner of the third edition of our programme, should be frequently featured on the playbills. So should the names of other talented authors the likes of Wojciech Tomczyk, Tomasz Man, Marek Pruchniewski, Mariusz Bieliński, Rafał Wojasiński, Beniamin Bukowski, and Artur Pałyga, the other scholarship winner of this year's edition of the programme. To offer an insightful interpretation of our chaotic life, authors of talent, as Shaw called them, are absolutely indispensable today.

Jacek Kopciński
Literary historian and theatre critic

PL

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE

SPOTKANIA

Po spektaklach zapraszamy na rozmowy z ich twórcami, które poprowadzi dziennikarz Bartłomiej Zapała. Odbywać się będą w miejscach prezentacji przedstawień:

27.09 ok. godz. 20.30
po spektaklu **„Kruk z Tower”** w reż. Aldony Figury
→ SCENA TYMCZASOWA TEATRU IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY

28.09 ok. godz. 21.00
po spektaklu **„Resztki”** w reż. Eweliny Marciniak
→ DUŻA SCENA KIELECKIEGO CENTRUM KULTURY

1.10 ok. godz. 21.30
po spektaklu **„Alte Hajm / Stary dom” מייה עטלאָ / מאָד ירֿאָטס** w reż. Marcina Wierzchowskiego
→ DUŻA SCENA KIELECKIEGO CENTRUM KULTURY

4.10 ok. godz. 20.00
po spektaklu **„Łatwe rzeczy”**
w reż. Anny Karasińskiej
→ SCENA TYMCZASOWA TEATRU IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY

6.10 ok. godz. 21.00
po spektaklu **„Tramwaj zwany pożądaniem”**
w reż. Małgorzaty Bogajewskiej
→ SCENA TYMCZASOWA TEATRU IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY

9.10 ok. godz. 22.00
po spektaklu **„Odyseja. Historia dla Hollywoodu”**
w reż. Krzysztofa Warlikowskiego
→ DUŻA SCENA KIELECKIEGO CENTRUM KULTURY

11.10 ok. 20.30
po spektaklu **„Cholernie mocna miłość”**
w reż. Aleksandry Jakubczak
→ SCENA TYMCZASOWA TEATRU IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY

DEBATY

NOWE DEFINICJE

Mikrocykl debat, który zamierzamy przeprowadzić w czasie 4. Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego, ma na celu przyjrzenie się z nowej perspektywy ważnym i niełatwym zagadnieniom, z jakimi mierzy się obecnie teatr.

Żyjemy w niespokojnych czasach, w których teatr jawi się jako wspólny dom – zarówno osób w nim pracujących, jak i widowni. Dom, który będzie bezpieczny, inkluzywny i otwarty. Dom, którego codzienność zmienia się wraz ze społecznymi potrzebami, ale też taki, który potrafi te zmiany przewidzieć, a może nawet je kreować.

Joanna Nawrocka, dyrektorka Teatru Ochoty w jednym z wywiadów mówiła, że „teatr to coś więcej niż zespół artystów uzupełniony o obsługę techniczną i administrację, teatr to społeczność”. Zespół ekspercki ds. sytuacji teatrów w czasie pandemii przy Instytucie Teatralnym w lutym ubiegłego roku pisał w „Liście do widzów”, że „od ponad 255 lat teatr w Polsce pełni kluczową rolę w stabilizacji sytuacji społecznej i ekonomicznej”. Co to znaczy w praktyce?

Chcemy porozmawiać o zmianach i wyzwaniach, jakie stoją przed teatrem. Do rozmów zaprosiliśmy praktyczki i praktyków teatralnych, jak i osoby, które funkcjonują na przecięciu różnych mediów i gatunków. Rozmowa o teatrze, jak i każdej innej sztuce, nie powinna ograniczać się do wąskiego grona osób uznawanych za „specjalistów_ki”. Dlatego zaprosiliśmy dziennikarzy kulturalnych, blogerów, filmoznawczynię i historyczkę. Zapytamy nasze gościnie i gości o to, czy pojęcia możemy zdefiniować na nowo, czy jednak jest to niemożliwe. A może nie warto, bo jest dobrze tak jak jest?

Zapraszamy Państwa na spotkania i do dialogu z naszymi gośćmi i gościniami. Wspólnie poszukajmy nowych definicji.

Wojciech Szot
kurator cyklu debat w ramach 4. Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego

29.09 godz. 17.00

SCENA TYMCZASOWA TEATRU
IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM
DOMU KULTURY | wstęp bezpłatny

NOWE DEFINICJE – edukacja

Czego możemy dzisiaj nauczyć się w teatrze i w jaki sposób teatr może uczyć? Jak zmieniła się teatralna pedagogika w ostatnich latach? Naszymi gośćmi będą Joanna Nawrocka i Daniel Arbaczewski.

Joanna Nawrocka – dyrektorka naczelna warszawskiego Teatru Ochoty. W 2020 roku Teatr Ochoty ufundował Nagrodę im. Haliny Machulskiej dla pedagogów i pedagożek teatru i edukatorów_ek, którzy pracują z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi.

Daniel Arbaczewski – aktor-lalkarz, ale również reżyser, pedagog i instruktor teatralny, menadżer kultury obecnie związany z krakowskim Narodowym Starym Teatrem.

Rozmowę poprowadzi **Wojciech Szot**, krytyk literacki, bloger, dziennikarz związany z „Gazetą Wyborczą”.

5.10 godz. 17.00

SCENA TYMCZASOWA TEATRU
IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM
DOMU KULTURY | wstęp bezpłatny

NOWE DEFINICJE – dziadersi

Kim są teatralni dziadersi i jakich zmian domagają się młode osoby pracujące w teatrze? O ideach zderzonych z codzienną teatralną praktyką porozmawiamy z Małgorzatą Wdowik i Filipem Pawlakiem.

Gosia Wdowik – reżyserka teatralna. Pracowała m.in. w Nowym Teatrze w Warszawie i Narodowym Starym Teatrze w Krakowie. Jedna z recenzentek napisała, że Wdowik „nie interesuje fabuła, ale doświadczenie”.

Filip Pawlak – producent teatralny związany do czerwca 2022 roku z Nowym Teatrem w Warszawie, ambasador projektu Europe Beyond Access w Polsce polegającego na zwiększeniu dostępności i udziału osób o alternatywnej motoryce i sensoryce w sztukach performatywnych.

Rozmowę poprowadzi **Anna Sańczuk,** dziennikarka, historyczka sztuki, współautorka programów telewizyjnych poświęconych kulturze, ostatnio również podcasterka.

7.10 godz. 17.00

SCENA TYMCZASOWA TEATRU
IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM
DOMU KULTURY | wstęp bezpłatny

NOWA DEFINICJE – feminizm

„Współczesny feminizm potrzebuje przestrzeni dla młodych dziewczyn, które mają na niego zupełnie nowe pomysły” – pisała nasza gościni, Zofia Krawiec. Co oznacza termin „feminizm” w teatrze AD 2022? I jakie pojawiają się „nowe pomysły” dla młodych dziewczyn w polskiej kulturze? Czy pożegnanie patriarchatu jest możliwe?

Zofia Krawiec – krytyczka sztuki, kuratorka, instagramerka znana też pod nickiem „Nuerotic Girl”. Autorka podcastu „Pożądane tematy” i książki „Miłosny Performans”.

Katarzyna Czajka-Kominiarczuk – socjolożka, dziennikarka i blogerka prowadząca serwis „Zwierz Popkulturalny”, współpracuje m.in. z tygodnikiem „Polityka”. Autorka m.in. poradnika „Mam nadzieję”.

Joanna Ostrowska – filmoznawczyni i historyczka. Jej badania nad pracą seksualną kobiet podczas II wojny światowej oraz historią osób nienormatywnych należą w Polsce do pionierskich. Nominowana do Literackiej Nagrody NIKE 2022 za książkę „Oni. Homoseksualiści w czasie II wojny światowej”.

Rozmowę poprowadzi **Paulina Małochleb**, literaturoznawczyni, krytyczka literacka prowadząca fanpage „Książki na ostro”. Pracowniczka Międzynarodowego Centrum Kultury w Krakowie.

13.10 godz. 17.00

SCENA TYMCZASOWA TEATRU
IM. S. ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM
DOMU KULTURY | wstęp bezpłatny

NOWE DEFINICJE – zespół

Ostatnie lata to protesty zespołów teatralnych, wystąpienia przeciwko dyrektorom i dyrektorkom, ujawnianie przemocy w teatrze, walka o demokratyzację teatru, przejrzystość procedur, nową wspólnotę. Zespół w teatrze to nie tylko aktorzy i aktorki, to dziesiątki osób, od których zależą losy instytucji. O to, jak budować zespół, zapytamy reżyserów i reżyserkę. Czego oczekują od teatru jako instytucji? Gdzie idee rozmijają się z praktyką? Czy reżyser buduje zespół, czy raczej próbuje stać się jego częścią?

Anna Smolar – reżyserka teatralna, pracowała m.in w Warszawie (Nowy Teatr, Teatr Żydowski, Teatr Studio), Krakowie (Narodowy Stary Teatr), Kaliszu (Teatr im. Wojciecha Bogusławskiego) czy Lublinie (Teatr im. Juliusza Osterwy). Członkini InSzPer-u – Instytutu Sztuk Performatywnych.

Michał Buszewicz – dramaturg, reżyser teatralny. Pracował m.in. w Wałbrzychu (Teatr Dramatyczny im. Jerzego Szaniawskiego), Warszawie (Teatr Żydowski), Krakowie (Teatr Łaźnia Nowa), Lublinie (Teatr im. Juliusza Osterwy) czy Poznaniu (Teatr Polski). Członek InSzPer-u – Instytutu Sztuk Performatywnych.

Marcin Liber – reżyser teatralny. Pracował m.in. we Wrocławiu (wrocławski Teatr Współczesny, Teatr Lalek, Teatr Polski w Podziemiu), Szczecinie (Teatr Współczesny), Gnieźnie (Teatr im. Aleksandra Fredry). W Kielcach wyreżyserował „Ale z naszymi umarłymi” na podstawie powieści Jacka Dehnela.

Rozmowę poprowadzi **Michał Nogaś**, dziennikarz prasowy i radiowy związany z „Gazetą Wyborczą” i Radiem Nowy Świat.

REJESTRACJE WSZYSTKICH DEBAT ZOSTANĄ UDOSTĘPNIONE ONLINE.

WYSTAWA

wernisaż 30.09 godz. 17.30

GALERIA „U STRASZA” W WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY (WEJŚCIE OD STRONY UL. ŚCIEGIENNEGO) | wstęp bezpłatny

„Go home Polish”
Michał Iwanowski

Chociaż projekt *Go home Polish* powstał na tle konkretnych wydarzeń politycznych, jest to uniwersalna medytacja nad tematem domu i przynależności. Nie jest to projekt o Polakach na emigracji w Wielkiej Brytanii, chociaż emigrant ten projekt zrobił. Ten projekt jest o człowieku. Jest o Tobie. W 2018 roku ruszyłem pieszo z Cardiff, gdzie mieszkam od 22 lat, do Polski, gdzie się urodziłem, a gdzie nie mieszkam od 22 lat. Ruszyłem pod dyktando napisu na murze: *Polacy do domu*.

Ruszyłem nie dlatego, że napis widniał na moim murze, ani dlatego, że jestem Polakiem. Potraktowałem napis dosłownie w celach auto-ironicznych: w Walii czuję się w domu, ale jestem też Polakiem. Czy powinienem zatem iść? Czy może jestem już w domu? Kto decyduje: ja czy mur?

Postanowiłem poszukać odpowiedzi na te pytania z pobudek osobistych, jednocześnie zdając sobie sprawę z ciężaru tematu, który dźwigam, z ogromu ludzi, których te pytania dotyczą. Najprostszym sposobem wydało mi się zwyczajnie zapytać innych, gdzie jest dom. Nakreśliłem na mapie prostą linię z Cardiff do Świebodzic, kupiłem parę dobrych butów i ruszyłem na wschód: Walia, Anglia, Francja, Belgia, Holandia, Niemcy, Czechy oraz Polska. 105 dni poza domem.

Jak się jednak okazało, nigdy nie czułem się bardziej w domu, niż podczas tych 105 dni. Odkleiłem się od lokalnego kontekstu brexitu, od nacjonalistycznych parad Warszawy, od populistycznych gazet plujących na emigrantów. Ludzie okazali się czuli. Mój świat sprowadził się do poziomu jednostki, a jedynym kontekstem był grunt pod stopą i niebo nad głową. Pod wspólnym mianownikiem ty, ja i siedem bilionów ludzkich żyć na kawałku skały pędzącym przez kosmiczną próżnię. Z tej perspektywy wszyscy jesteśmy w domu. Nietrwałym, zmiennym, tak naprawdę niczyim.

Momentem symbolicznym była historia, którą opowiedziała mi dziennikarka Claudia w Kolonii. Jej mama, Ursula, jako mała dziewczynka mieszkała w wiosce na północ od Olpe. W roku 1965 dokończono tam budowę tamy, która spiętrzyła wody rzeki Bigge i tym samym utworzyła łańcuch głębokich jezior. Wiele wiosek zostało zatopionych, a ludność przesiedlona. Dom Ursuli zniknął jak Atlantyda. Gdy była już starszą kobietą, jej dzieci zabrały ją nad brzeg jeziora Biggesee po raz pierwszy od przesiedlenia. Bez mrugnięcia okiem Ursula wyciągnęła rękę i jak wskazówka kompasu pokazała, gdzie leży jej dom: *tam! A tam młyn. Tam droga*. Claudia zostawiła ubrania na brzegu i popłynęła we wskazane miejsce. Powiedziała mi, że było to doświadczenie niesamowite, trudne do wytłumaczenia. Unosząc się nad domem swojej matki, chociaż nie była w stanie go ani zobaczyć, ani do niego wejść, odczuła w klatce piersiowej, później w całym ciele coś, co mogła opisać tylko jednym słowem: heimat. Dom.

Michał Iwanowski

Michał Iwanowski

Fotograf urodzony w 1977 roku w Świebodzicach, z wykształcenia anglista. Mieszka i pracuje w walijskim Cardiff. W swoich pracach porusza tematykę pamięci oraz jej relacji z obrazem fotograficznym, a fotografię łączy zawsze ze słowem. W roku 2009 otrzymał nagrodę „Emerging Photographer” przyznawaną przez kanadyjską Magenta Foundation. Jego prace znajdują się w międzynarodowych kolekcjach (m.in. Muzeum Narodowe Walii czy Muzeum Sztuk Współczesnych w Zagrzebiu). Autor następujących cykli: „Minus The Mother”, „Clear of People”, którego książkowa wersja trafiła do wielu zestawień najlepszych photobooków 2017 roku, oraz „Go home Polish”, który trafił na osobistą listę pięciu najciekawszych wydarzeń fotograficznych roku Seana O’Hagana, krytyka brytyjskiego „Guardiana”. Był nominowany do prestiżowej Deutsche Börse Photography Prize 2018 oraz 2020. Jest wykładowcą fotografii na Metropolitan University w Cardiff.

Wystawa „Go home Polish” będzie dostępna dla zwiedzających codziennie w trakcie trwania festiwalu, na godzinę przed każdym wydarzeniem festiwalowym.

WDK
Wojewódzki Dom Kultury im. Józefa Piłsudskiego w Kielcach

BENEFIS

3.10 godz. 18.00

SCENA TYMCZASOWA TEATRU IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY | wstęp za zaproszeniami

Stowarzyszenie Przyjaciół Teatru im. S. Żeromskiego

40-lecie pracy zawodowej Jacka Mąki

Jacek Mąka z Teatrem im. Stefana Żeromskiego w Kielcach związany jest od 2017 roku. Wcześniej współpracował m.in. z Teatrem Dramatycznym im. Jerzego Szaniawskiego w Płocku i francuskimi La Comédie de Saint-Étienne, Théâtre de la Colline, Théâtre de la Tempête, Théâtre Ouvert, Théâtre Gérard Philipe à Saint-Denis, Théâtre National de Strasbourg. Lubiany przez widzów, którzy w 2019 roku przyznali mu Dziką Różę w Plebiscycie Publiczności „O Dziką Różę”, ceniony przez krytyków aktor w tym roku świętuje jubileusz 40 lat pracy na scenie. Benefis uświetnią aktorzy i znajomi jubilata.

CZYTANIA DRAMATÓW

5.10 godz. 19.00

FOYER TEATRU IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY wstęp bezpłatny

Czytanie dramatu „Grupa krwi” Anny Wakulik w wykonaniu kieleckich aktorów, reż. Mykola Panasiuk

Miejscem akcji sztuki napisanej przez Annę Wakulik jest opuszczony dworek, gdzie spotykają się współcześnie potomkowie polskiego szlachcica. Dwaj bracia o takich samych imionach dziedziczą wspólne nazwisko, pytanie jednak, czy także majątek, skoro jeden z synów był dzieckiem chłopki. „Sytuacja miłego rodzinnego spotkania zmienia się w brutalną konfrontację” – sygnalizuje autorka. By sprawdzić „jak odbywa się kulturowe i psychologiczne dziedziczenie przeszłości”, bohaterowie tej poważnej komedii odgrywają sceny z przeszłości.

(źródło: www.instytut-teatralny.pl)

13.10 godz. 19.00

SCENA TYMCZASOWA TEATRU IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY | wstęp bezpłatny

Czytanie dramatu „Wolny strzelec” Ishbel Szatrawskiej w wykonaniu kieleckich aktorów, reż. Karolina Kowalczyk (studentka kierunku reżyseria w Akademii Teatralnej w Warszawie)

Akcja dramatu „Wolny strzelec” Ishbel Szatrawskiej rozgrywa się w Bagdadzie podczas II wojny w Zatoce Perskiej. Jej bohaterem jest polski fotoreporter. Mężczyzna „stopniowo podaje w wątpliwość cel, z którym przybył na Wschód, ale też musi zadać sobie pytania o swoją własną tożsamość” – pisze autorka. Irak w jej zamierzeniu staje się „przestrzenią alegoryczną, w której dochodzi do rozpoznania siebie i wyboru dalszej drogi”. Jako swoją inspirację Szatrawska wymienia starożytny „Epos o Gilgameszu” oraz „Do Damaszku” Augusta Strindberga.

(źródło: www.instytut-teatralny.pl)

Dramaty „Grupa krwi” Anny Wakulik i „Wolny strzelec” Ishbel Szatrawskiej powstały w ramach organizowanego przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego programu DRAMATOPISANIE. Środki na jego realizację pochodzą z budżetu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

:nstytut+eatralny im. Zbigniewa Raszewskiego

DRAMATOPISANIE to rozpoczęty w 2020 roku program, którego celem jest wspieranie najzdolniejszych polskich autorów sztuk współczesnych poprzez stworzenie im dogodnych warunków pracy, popularyzacja ich osiągnięć i upowszechnianie wiedzy o polskim dramacie współczesnym.

EN

ADDITIONAL EVENTS

MEETINGS

After the performances, we invite you to attend talks with their creators chaired by journalist Bartłomiej Zapała. They will be held at the same venues as the given performance is held.

27.09 at approx. 20.30
after the performance of *Raven from Tower* directed by Aldona Figura
→ TEMPORARY STAGE OF THE S. ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

28.09 approx. 21.00
after the performance of *Remnants* directed by Ewelina Marciniak
→ MAIN STAGE OF THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY

1.10 approx. 21.30
fter the performance *Alte Hajm / Old House עטלאַ מאַד יראַטס / מייה* directed by Marcin Wierzchowski
→ MAIN STAGE OF THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY

4.10 at approx. 20.00
after the performance of *Easy Stuff* directed by Anna Karasińska → TEMPORARY STAGE OF THE S. ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

6.10 at approx. 21.00
after the performance of *A Streetcar Named Desire* directed by Małgorzata Bogajewska
→ TEMPORARY STAGE OF THE S. ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

9.10 approx. 22.00
after the performance of *Odyssey. A Story for Hollywood* directed by Krzysztof Warlikowski
→ MAIN STAGE OF THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY

11.10 approx. 20.30
after the performance of *Damn Strong Love* by Aleksandra Jakubczak
→ TEMPORARY STAGE OF THE S. ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

DEBATES

NEW DEFINITIONS

The microcycle of debates that will be held during the 4th Kielce International Theatre Festival aims to take a fresh look at the important and challenging issues that the contemporary theatre is faced with today.

We live in troubled times where theatre appears to be a shared home for those who work there, as well as for the audience. A home that is safe, inclusive, and whose doors are wide open. A home where daily life changes along with the transformation of social needs, but also one that can anticipate these changes, and perhaps even create them.

Joanna Nawrocka, director of the Ochota Theatre, said in an interview that "Theatre is more than a company of artists aided by technical services and administration, theatre is a community". An expert team established at the Theatre Institute to analyse the situation of theatres during the pandemic wrote in a "Letter to the audience" last February that "For more than 255 years, the theatre in Poland has played a key role in stabilising the social and economic situation". What does this mean in practice?

We want to talk about the changes and challenges facing the theatre. We invited theatre practitioners, as well as people who work with different media and genres, to join the conversation. A debate about theatre, just as about any other art, should not be limited to a narrow circle of people considered "experts". This is why we have invited cultural journalists, bloggers, a film scholar and a historian to join the conversation. We will discuss with our guests whether we can revisit and redefine certain notions in the first place. Or is there no point to do so since definitions and ideas are fine the way they are?

We invite you to take part in the debate with our guests. Let us look for new definitions together.

Wojciech Szot
Curator of the series of debates
at the 4th Kielce International Theatre Festival

29.09 at 17.00

TEMPORARY STAGE OF THE S. ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY
Admission free

NEW DEFINITIONS – Education

What can we learn at the theatre today and how can the theatre educate? How has theatre pedagogy changed in recent years? We will discuss this with our guests, Joanna Nawrocka and Daniel Arbaczewski.

Joanna Nawrocka, General Director of the Ochota Theatre in Warsaw. In 2020, the Ochota Theatre founded the Halina Machulska Award for theatre pedagogues and educators who work with children, teens and adults.

Daniel Arbaczewski, actor-puppeteer, director, pedagogue, and theatre instructor, cultural manager currently working at the National Old Theatre in Krakow.

The talk will be moderated by **Wojciech Szot,** a literary critic, blogger, and journalist collaborating with *Gazeta Wyborcza.*

5.10 at 17.00

TEMPORARY STAGE OF THE S. ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY
Admission free

NEW DEFINITIONS – Boomers

Who are the boomers of the theatre world and what changes is the younger generation of theatre makers advocating? We will discuss the clash of ideals and daily theatrical practice with Małgorzata Wdowik and Filip Pawlak.

Gosia Wdowik, theatre director. She has worked, among others, at the Nowy Teatr in Warsaw and the National Old Theatre in Krakow. A reviewer wrote that Wdowik "is not interested in the plot, but in experience".

Filip Pawlak, theatre producer collaborating with Nowy Teatr in Warsaw until June 2022, ambassador of the Europe Beyond Access project in Poland to increase accessibility and participation of people with alternative motor and sensory abilities in performing arts.

The talk will be moderated by **Anna Sańczuk,** journalist, art historian, co-author of television programmes on culture, and more recently a podcaster.

7.10 at 17.00

TEMPORARY STAGE OF THE S. ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY
Admission free

NEW DEFINITIONS – Feminism

"Contemporary feminism needs to make room for young girls who have completely new ideas about it", said our guest Zofia Krawiec. What does the term 'feminism' mean in the theatre AD 2022? And what are the 'new ideas' emerging for young girls in Polish culture? Is it possible to bid farewell to patriarchy?

Zofia Krawiec, art critic, curator, instagrammer also known as 'Nuerotic Girl'. Author of the *Desired Topics* podcast and the book *Miłosny Performans* [Love Performance].

Katarzyna Czajka-Kominiarczuk, sociologist, journalist, and blogger, author of the *Zwierz Popkulturalny* website, cooperates with various periodicals including the *Polityka* weekly. Author of *Mam nadzieję* [I Hope].

Joanna Ostrowska, film scholar and historian. She conducts pioneering research into women's sex work during World War II and the history of non-normative people. She has been nominated for the NIKE 2022 Literary Award for her book *Oni. Homoseksualiści w czasie II wojny światowej* [Them. Homosexuals during World War II].

The talk will be moderated by **Paulina Małochleb**, literary scholar and literary critic who runs the *Książki na ostro* fanpage. She works at the International Cultural Centre in Krakow.

13.10 at 17.00

TEMPORARY STAGE OF THE S. ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY
Admission free

NEW DEFINITIONS – The Team

Recent years have witnessed numerous protests of theatre companies, statements made against theatre directors and managers, disclosure of violence in the theatre, a fight for the democratisation of theatre, transparency of procedures, for a new community. The theatre team does not consist of only actors and actresses, but it comprises also dozens of people holding different jobs who are indispensable to the operation of the institution. We will talk to theatre directors about how to build efficient teams. What do they expect from the theatre as an institution? Where do ideas diverge from practice? Do directors build the team or rather try to become part of it?

Anna Smolar, theatre director, collaborated with a number of theatres in Warsaw (Nowy Teatr, Jewish Theatre, Studio Theatre), Kraków (National Old Theatre), Kalisz (Bogusławski Theatre) and Lublin (Juliusz Osterwa Theatre). Member of InSzPer, Institute of Performing Arts.

Michał Buszewicz, playwright, theatre director, collaborated with theatres in Wałbrzych (Jerzy Szaniawski Drama Theatre), Warsaw (Jewish Theatre), Kraków (Łaźnia Nowa Theatre), Lublin (Juliusz Osterwa Theatre) and Poznań (Polski Theatre). Member of InSzPer, Institute of Performing Arts.

Marcin Liber, theatre director, collaborated with theatres in Wrocław (Współczesny Theatre, Teatr Lalek, Teatr Polski w Podziemiu), Szczecin

(Współczesny Theatre), Gniezno (Aleksander Fredro Theatre). In Kielce, he directed *But with our dead* based on the novel by Jacek Dehnel.

The talk will be moderated by **Michał Nogaś,** a press and radio journalist collaborating with *Gazeta Wyborcza* and Radio Nowy Świat.

RECORDINGS OF ALL DISCUSSIONS WILL BE AVAILABLE ONLINE.

EXHIBITION

Opening night: 30.09 at 17.30

"U STRASZA" GALLERY IN THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY (ENTRANCE FROM ŚCIEGIENNEGO STREET)
Admission free

Go Home Polish
Michał Iwanowski

Although the *Go Home Polish* project was done against the backdrop of specific political events, it is a universal meditation on the theme of home and belonging. It is not a project about Polish émigrés in the UK, although an émigré did make this project. This project is about a person. It is about you.

In 2018, I traveled on foot from Cardiff, where I had lived for 22 years, to Poland, where I was born but was absent for 22 years. I set off instructed to do so by graffiti I saw on a wall which read: Go Home Polish.

I moved not because the graffiti was sprayed on my wall or because I am Polish. I took the graffiti literally for auto-ironic purposes: I feel at home in Wales, but I am also Polish. So should I stay or should I go? Or am I already at home? Who decides which is it: me or the graffiti on the wall?

I decided to find answers to these questions for personal reasons, while at the same time being aware of the weight of the subject I was carrying, of the multitude of the people concerned. The simplest way appeared to be to simply ask others where their home was. I took a map and drew a straight line starting in Cardiff and ending in Świebodzice, I bought a pair of walking shoes and set off to the east: Wales, England, France, Belgium, the Netherlands, Germany, the Czech Republic, and Poland. 105 days away from home.

However, it turned out that I never felt more at home than during those 105 days. I detached myself from the local context of *Brexit*, from the nationalist parades of Warsaw, from the populist newspapers publishing derogatory stories about

migrants. The people turned out to be tender. My world was reduced to the dimension of the individual and the only context I had to embrace was the ground under me and the sky overhead. Under the common denominator of you, me and seven trillion humans living on a piece of rock hurtling through a cosmic vacuum. From this perspective, we are all at home. An impermanent, changeable home that does not really belong to anyone. A symbolic moment of my journey was a story that a journalist named Claudia told me in Cologne. When her mother, Ursula, was a little girl she lived in a village north of Olpe. In 1965, a dam was built there which blocked the waters of the Bigge River and thus created a network of deep lakes. Many villages were submerged as a result of the development and the local population was displaced. Ursula's home disappeared like Atlantis. When she was an old woman, her children took her to the shores of Lake Biggesee for the first time since the resettlement. Without hesitation, Ursula stretched out her hand and, like a compass pointer, pointed to where her home had been standing: "There it was! And there was the mill. There was the road", she said. Claudia undressed, left her clothes on the shore and swam to the indicated place. She told me that it was an incredible experience, difficult to explain. As she floated above her mother's house, although she was neither able to see it nor enter it, she felt at first in her chest and then in her entire body, something she could only describe in one word: *heimat*. Home.

Michał Iwanowski

Michał Iwanowski

Photographer born in 1977 in Świebodzice, an English teacher by profession. Lives and works in Cardiff, Wales. His work explores the theme of memory and its relationship with the photographic image, and in his work he always combines photography with text. In 2009, he was awarded the Emerging Photographer prize by the Canadian Magenta Foundation. His works can be found in international collections (e.g., the National Museum of Wales or the Museum of Contemporary Arts in Zagreb). Author of the following series: *Minus The Mother, Clear of People*, the book version of which made it to many lists of the best photobooks of 2017, and *Go Home Polish* which was ranked on the personal list of the five most interesting photographic events of the year by Sean O'Hagan, a critic for *The Guardian*. Iwanowski was nominated for the prestigious Deutsche Börse Photography Prize 2018 and 2020 and is a lecturer in photography at Cardiff Metropolitan University.

The *Go Home Polish* exhibition will be open to the public every day during the festival, for one hour before each festival event.

WORK ANNIVERSARY CELEBRATION

3.10 at 18.00

TEMPORARY STAGE OF THE STEFAN ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY
Admission by invitation

40 Year Work Anniversary of Jacek Mąka

Jacek Mąka has been working at the Stefan Żeromski Theatre in Kielce since 2017. Previously, he had worked at the Jerzy Szaniawski Drama Theatre in Płock and the French Comédie de Saint-Étienne, Théâtre de la Colline, Théâtre de la Tempête, Théâtre Ouvert, Théâtre Gérard Philipe à Saint-Denis, Théâtre National de Strasbourg, among others. He is loved by audiences who awarded him the "Wild Rose" award as part of the 2019 Wild Rose People's Choice Awards. This year, he is celebrating his 40th work anniversary. The gala celebration will be held in honour of the actor and attended by fellow actors and friends.

PLAY READINGS

5.10 at 19.00

FOYER OF THE STEFAN ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY
Admission free

Performative reading of the play *Blood Type* by Anna Wakulik, with the participation of actors from Kielce, directed by Mykola Panasiuk

The setting of the play, written by Anna Wakulik, is an abandoned manor house where the descendants of a Polish nobleman meet. Two brothers with the same names inherit a common surname, but the question is whether they also inherit property, since one of the sons was the illegitimate child of a peasant woman. "The setting of a pleasant family reunion turns into a violent confrontation", the author reveals. To test "how the cultural and psychological inheritance of the past is played out", the characters act out scenes from the past in this serious comedy.

(Source: *www.instytut-teatralny.pl*)

13.10 at 19.00

FOYER OF THE STEFAN ŻEROMSKI THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY
Admission free

Performative reading of the play *Freeshooter* by Ishbel Szatrawska, with the participation of actors from Kielce, directed by Karolina Kowalczyk (student of directing at the Theatre Academy in Warsaw)

Ishbel Szatrawska's play *Freeshooter* is set in Baghdad during the Second Gulf War. Its protagonist is a Polish photojournalist. The man "gradually starts questioning the purpose of his arrival to the East, but also has to ask himself questions about his own identity", the author reveals. Szatrawska's intent was to make Iraq "an allegorical space in which self-recognition and the choice of a further path can be attained". The playwright names the ancient *Epic of Gilgamesh* and August Strindberg's *To Damascus* as her inspiration.

(Source: *www.instytut-teatralny.pl*)

The plays *Blood Type* by Anna Wakulik and *Freeshooter* by Ishbel Szatrawska were written as part of the DRAMATOPISANIE programme organised by the Zbigniew Raszewski Theatre Institute. The programme is funded by the Ministry of Culture and National Heritage.

Ministry of Culture and National Heritage of the Republic of Poland

instytut teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego

DRAMATOPISANIE is a programme launched in 2020 with the aim of supporting the most talented contemporary Polish playwrights by providing them with favourable conditions to pursue their work, to promote their achievements and disseminate knowledge about Polish contemporary drama.

PL

SEZON 2022/2023 W TEATRZE IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO W KIELCACH

WOLNE CIAŁA
koncept i choreografia: **Marta Ziółek**

Spektakl Teatru im. S. Żeromskiego w Kielcach powstaje w ramach projektu „POSZERZANIE POLA – CHOREOGRAFIA W NOWYM TEATRZE" edycja III

współrealizatorzy projektu:

PRAPREMIERA: sierpień 2022

FESTeFAN
koncepcja i wykonanie: **kolektyw aktorski**
PRAPREMIERA: październik 2022

FRANKENSTEIN
Mary Shelley | adaptacja: **Hubert Sulima**
reżyseria: **Jędrzej Piaskowski**
PREMIERA: październik 2022

ROMANTYCZNY MOST MICKIEWICZ – EMINESCU na podst. tekstów Adama Mickiewicza i Mihaila Eminescu
reżyseria: **Tanja Miletić-Oručević, Radu Ghilas**

Projekt realizowany w ramach Programu Instytutu Adama Mickiewicza „44 x Mickiewicz".
Projekt jest współorganizowany przez Instytut Adama Mickiewicza, portal culture.pl, Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach oraz Teatr Narodowy w Jassach.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

PRAPREMIERA w Jassach: październik 2022
PRAPREMIERA w Kielcach: listopad 2022

JAK NIE ZABIŁEM SWOJEGO OJCA I JAK BARDZO TEGO ŻAŁUJĘ
tekst, adaptacja i reżyseria: **Mateusz Pakuła**
koprodukcja:

PRAPREMIERA w Krakowie: styczeń 2023
PREMIERA w Kielcach: styczeń 2023

ŻYWOT I ŚMIERĆ PANA HERSHA LIBKINA Z SACRAMENTO W STANIE KALIFORNIA
Ishbel Szatrawska | reżyseria: **Łukasz Kos**
PRAPREMIERA: marzec 2023

MIARKA ZA MIARKĘ
William Shakespeare | reżyseria: **Dan Jemmett**
PREMIERA: maj 2023

EN

2022/2023 SEASON AT THE ŻEROMSKI THEATRE IN KIELCE

FREE BODIES
concept and choreography: **Marta Ziółek**

The performance of the Żeromski Theatre is being created as part of the project "EXPANDING THE FIELD – CHOREOGRAPHY IN THE Nowy Teatr" 3rd edition

co-production:

PREMIERE: August 2022

FESTeFAN
concept and performance: **collective of actors**
PREMIERE: October 2022

FRANKENSTEIN
Mary Shelley | scriptor: **Hubert Sulima**
director: **Jędrzej Piaskowski**
PREMIERE: October 2022

ROMANTIC BRIDGE MICKIEWICZ – EMINESCU based on the poetry of Adam Mickiewicz and Mihail Eminescu
directors: **Tanja Miletić-Oručević, Radu Ghilas**

The project is carried out as part of the Adam Mickiewicz Institute Program "44 x Mickiewicz".
The project is co-organized by the Adam Mickiewicz Institute, culture.pl, the Stefan Żeromski Theatre in Kielce, Poland and the National Theatre in Jassy, Romania.

PREMIERE in Jassy: October 2022
PREMIERE in Kielce: November 2022

I DID NOT KILL MY FATHER AND I GENUINELY REGRET IT
writer and director: **Mateusz Pakuła**
co-production:

PREMIERE in Kraków: January 2023
PREMIERE in Kielce: January 2023

THE LIFE AND DEATH OF MR. HERSH LIBKIN OF SACRAMENTO, CALIFORNIA
Ishbel Szatrawska | director: **Łukasz Kos**
PREMIERE: March 2023

MEASURE FOR MEASURE
William Shakespeare | director: **Dan Jemmett**
PREMIERE: May 2023

PL EN

ZESPÓŁ TEATRU IM. S. ŻEROMSKIEGO W KIELCACH // THEATRE STAFF

DYREKTOR TEATRU // MANAGING DIRECTOR
Michał Kotański

ZASTĘPCA DYREKTORA DO SPRAW INWESTYCJI // DEPUTY DIRECTOR Jarosław Milewicz

DYREKTOR ARTYSTYCZNY DS. FESTIWALU // ARTISTIC DIRECTOR OF THE FESTIVAL
Marcin Zawada

DZIAŁ ARTYSTYCZNY // ENSAMBLE:

AKTORZY // ACTRESSESS AND ACTORS:
Anna Antoniewicz, Mateusz Bernacik, Mirosław Bieliński, Bartłomiej Cabaj, Dagna Dywicka, Janusz Głogowski, Wiktoria Grabowska, Ewelina Gronowska, Edward Janaszek, Joanna Kasperek, Jacek Mąka, Wojciech Niemczyk, Andrzej Plata, Łukasz Pruchniewicz, Beata Pszeniczna, Zuzanna Wierzbińska, Aneta Wirzinkiewicz, Beata Wojciechowska, Dawid Żłobiński

SAMODZIELNE STANOWISKA // INDEPENDENT POSITIONS:

ASYSTENTKA DYREKTORA, SPECJALISTA DS. KADR // DIRECTOR'S ASSISTANT, HR SPECIALIST
Marta Rytel-Kuc

INSPEKTOR BHP I PPOŻ. // HEALTH AND SAFETY INSPECTOR Rafał Jarosiński

INFORMATYK, INSPEKTOR OCHRONY DANYCH // IT AND DATA PROTECTION SPECIALIST Mariusz Lis

SPECJALISTA DS. INWESTYCJI // INVESTMENT SPECIALIST Magdalena Jabko

DZIAŁ FINANSOWO-KSIĘGOWY // FINANCE AND ACCOUNTING DEPARTMENT:

GŁÓWNA KSIĘGOWA // CHIEF ACCOUNTANT
Lucyna Michalska

SPECJALISTA DS. PŁAC // PAYROLL SPECIALIST
Anna Kozieł

SPECJALIŚCI DS. KSIĘGOWOŚCI // ACCOUNTING SPECIALISTS Katarzyna Kwiatkowska, Edyta Zbróg

DZIAŁ IMPRESARIATU // EVENT ORGANIZATION DEPARTMENT:

PEŁNOMOCNIK TEATRU, KIEROWNIK DZIAŁU IMPRESARIATU, KOORDYNATOR PRACY ARTYSTYCZNEJ // THEATRE REPRESENTATIVE, HEAD OF EVENT DEPARTMENT, ARTISTIC WORK COORDINATOR Halina Łabędzka

SEKRETARZ LITERACKI // LITERARY SECRETARY
Luiza Buras-Sokół

SPECJALISTA DS. MARKETINGU I PR // MARKETING AND PR SPECIALIST Paulina Drozdowska

SPECJALISTA DS. MARKETINGU I EDUKACJI TEATRALNEJ // MARKETING AND THEATRE EDUCATION SPECIALIST Tanja Miletić-Oručević

GRAFICY KOMPUTEROWI // GRAPHIC DESIGNERS:
Karolina Urbańska, Rafał Urbański

INSPICJENCI-SUFLERZY // STAGE MANAGERS AND PROMPTERS: Maria Bielińska-Pacholec, Kamila Długosz, Klaudia Sobura

SPECJALIŚCI ORGANIZATORZY WIDOWNI – KASJERZY BILETOWI // AUDIENCE ORGANISING SPECIALISTS: Bożena Mordal, Jadwiga Nadgrodkiewicz

SPECJALISTA ORGANIZATOR WIDOWNI – KASJER BILETOWY, SPECJALISTA DS. SOCIAL MEDIA // AUDIENCE ORGANISING SPECIALIST, SOCIAL MEDIA Magdalena Dąbrowska

DZIAŁ ADMINISTRACYJNO-TECHNICZNY / ADMINISTRATIVE DEPARTMENT:

KIEROWNIK ADMINISTRACYJNO-TECHNICZNY // HEAD OF ADMINISTRATION, TECHNICAL MANAGER
Jacek Pomarański

SPECJALISTA DS. ADMINISTRACYJNYCH // ADMINISTRATIVE SPECIALIST Krystyna Pękalska

PRACOWNIK ADMINISTRACJI – KOSTIUMERIA // ADMINISTRATIVE EMPLOYEE AND WARDROBE SUPERVISOR Karolina Żarnowiecka

PRACOWNIK ZAOPATRZENIA – KONSERWATOR // PURCHASING OFICER AND RESTORER
Michał Kłuskiewicz

RECEPCJONIŚCI // RECEPTIONISTS: Ignacy Abram, Małgorzata Chmura, Edyta Kaniowska, Natalia Mazur, Barbara Smolarczyk

PANIE SPRZĄTAJĄCE // CLEANING LADIES:
Jadwiga Anduła, Danuta Gryz, Zofia Radomska, Sabrina Villani-Matlewska

SPECJALIŚCI RZEMIOSŁ TEATRALNYCH / TECHNICAL DEPARTMENT:

KIEROWNIK PRACOWNI TECHNICZNYCH, STOLARZ // HEAD OF TECHNICAL WORKSHOPS, CARPENTER:
Krzysztof Juszczyk

STOLARZ / CARPENTER: Grzegorz Kudła

PLASTYK – ARCHIWISTA / PAINTER AND ARCHIVIST
Iwona Jamka

PLASTYK / PAINTER Tomasz Smolarczyk

KRAWCY // TAILORS: Teresa Karyś, Krzysztof Ślusarczyk

OBSŁUGA SCENY // STAGE CREW:

BRYGADIER SCENY // STAGEHAND SUPERVISOR
Lech Sobura

MONTAŻYŚCI DEKORACJI // STAGEHANDS:
Wiesław Jas, Andrzej Siuda, Dawid Sobura

REALIZATORZY OŚWIETLENIA // LIGHT TECHNICIANS: Mariusz Ciesielski, Michał Jas

REALIZATORZY DŹWIĘKU // SOUND TECHNICIANS:
Kamil Kubicki, Karol Putowski, Karol Tombarkiewicz

CHARAKTERYZATOR-PERUKARZ // MAKE-UP AND WIG MASTER Alicja Posłowska

GARDEROBIANE // WARDROBE MISTRESSES:
Agnieszka Ozimina, Agata Radek

FRYZJER // HAIRDRESSER Anna Karcz

REKWIZYTOR // PROPS MASTER Dorota Kozera

PL EN

Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach jest jednostką organizacyjną Samorządu Województwa Świętokrzyskiego współprowadzoną przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. //
Stefan Żeromski Theatre in Kielce is an organizational unit of Świętokrzyskie Voivodeship Self-Government and is co-run by the Ministry of Culture and National Heritage.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. //
Co-financed by the Ministry of Culture and National Heritage.

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego. //
Co-financed by the Świętokrzyskie Voivodeship Self-Government.

WOJEWÓDZTWO ŚWIĘTOKRZYSKIE

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
CULTURE.PL INSTYTUT ADAMA MICKIEWICZA
Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Patroni medialni festiwalu // Media Partners:

e-teatr.pl · TEATR · RADIO KIELCE 101,4 MHz · TVP 3 KIELCE · Echo Dnia · Gazeta Wyborcza

Partnerzy festiwalu // Festival Partners:

Kieleckie Centrum Kultury · WDK Wojewódzki Dom Kultury im. Józefa Piłsudskiego w Kielcach · instytut teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego · Kielce ECC 2029 Candidate · Yasumi Instytut Zdrowia i Urody

Klub festiwalowy // Festival Club

APPLAUSE RESTAURANT & JAZZ BAR

Sponsorzy i partnerzy teatru // Theatre Partners:

CK · Cukiernia Ewa i Maciej Chmielewscy Kielce, ul. Duże 8 · Firma Trela Kwiaciarnia i drogeria EWA ul. Sandomierska 105, tel. 41 343 56 78 · Konsorcjum Naukowo-Edukacyjne · POKUSA kwiaciarnia

Dyrektor teatru // Managing director: **Michał Kotański**
Dyrektor artystyczny ds. festiwalu // Artistic director of the festival: **Marcin Zawada**
Koordynator festiwalu // Festival coordinator: **Bożena Mordal**
Redakcja Magazynu Festiwalowego // Editors of the Festival Magazine: **Luiza Buras-Sokół, Marcin Zawada**
Tłumaczenie tekstów // Translations: **Magdalena Szwedowska, Luiza Buras-Sokół, Marcin Zawada,** materiały własne teatrów / theaters' own materials
Korekta // Proofreading: **Luiza Buras-Sokół, Magdalena Szwedowska, Marcin Zawada**
Opracowanie graficzne, skład // Graphic design and composition: **Karolina Urbańska**
Druk // Printing House: **O.P. Apla**

EN

4* KIELCE INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL

SEPTEMBER

27.09 at 19.00 **| PERFORMANCE**
RAVEN FROM TOWER by Andrei Ivanov, directed by Aldona Figura | Dramatyczny Theatre of Warsaw | meeting with creators after the performance | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

28.09 at 19.00 **| PERFORMANCE**
REMNANTS by Jarosław Murawski based on Mikołaj Łoziński's *Stramer* and W.G. Sebald's *The Emigrants*, directed by Ewelina Marciniak | Wybrzeże Theatre of Gdańsk | meeting with creators after the performance | **MAIN STAGE AT THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY**

29.09 at 17.00 **| DEBATE**
New Definitions – EDUCATION
Speakers: Joanna Nawrocka, Managing Director of Warsaw's Ochota Theatre; Daniel Arbaczewski, actor-puppeteer, director, educator, culture manager Moderated by: Wojciech Szot, literary critic, blogger, journalist | Admission free | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

30.09 at 17.30 **| EXHIBITION**
GO HOME POLISH | Opening of an exhibition of photographs by Michał Iwanowski | Admission free | **"U STRASZA" GALLERY AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY (entrance from Ściegiennego Street)** | Admission free | The exhibition will be open to the public every day during the festival, one hour before each festival event.

30.09 at 19.00 **| PERFORMANCE**
IN THE SOLITUDE OF COTTON FIELDS
by Bernard-Marie Koltès, directed by Radosław Rychcik Stefan Żeromski Theatre of Kielce | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

OCTOBER

1.10 at 18.00 **| PERFORMANCE**
ALTE HAJM / OLD HOUSE מאַד יראַטס / מייה עטלא
by Michael Rubenfeld, Marcin Wierzchowski, directed by Marcin Wierzchowski | Nowy Theatre of Poznań | meeting with creators after the performance | **MAIN STAGE AT THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY**

3.10 at 18.00 **| CELEBRATION OF ACHIEVEMENTS**
40 Year Work Anniversary of Jacek Mąka
| Admission by invitation only | **TEMPORARY SCENE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

4.10 at 19.00 **| PERFORMANCE**
EASY STUFF written and directed by Anna Karasińska | Stefan Jaracz Theatre of Olsztyn | meeting with creators after the performance | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

5.10 at 17.00 **| DEBATE**
New Definitions – BOOMERS
Speakers: Małgorzata Wdowik, theatre director; Filip Pawlak, theatre producer | Moderated by: Anna Sańczuk, journalist, art historian | Admission free **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

5.10 at 19.00 **| PERFORMATIVE READING**
Performative reading of the *Blood Type*
by Anna Wakulik with the participation of actors from Kielce, directed by Mykola Panasiuk | Admission free **THEATRE FOYER AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

6.10 at 19.00 **| PERFORMANCE**
A STREETCAR NAMED DESIRE by Tennessee Williams, directed by Małgorzata Bogajewska Ochota Theatre, Warsaw | meeting with creators after the performance | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

7.10 at 17.00 **| DEBATE**
New Definitions – FEMINISM
Speakers: Zofia Krawiec, art critic, curator, instagrammer, also known as "Nuerotic Girl"; Katarzyna Czajka-Kominiarczuk, sociologist and journalist; Joanna Ostrowska, film scholar and historian | Moderated by: Paulina Małochleb, literary scholar, literary critic | Admission free | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

8.10 at 19.00 pm **| PERFORMANCE**
LUDWIG written and directed by Jan Jeliński Stefan Żeromski Theatre of Kielce | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

9.10 at 18.00 **| PERFORMANCE**
ODYSSEY. A STORY FOR HOLLYWOOD
inspired by Homer's *Odyssey*, based on *A Story for Hollywood* and *Chasing the King of Hearts* by Hanna Krall, written by Krzysztof Warlikowski, Piotr Gruszczyński, directed by Krzysztof Warlikowski | Nowy Teatr, Warsaw | meeting with creators after the performance | **MAIN STAGE AT THE KIELECKIE CENTRUM KULTURY**

11.10 at 19.00 **| PERFORMANCE**
DAMN STRONG LOVE by Lutz van Dijk, adapted to the stage by Krzysztof Szekalski, directed by Aleksandra Jakubczak | Wilam Horzyca Theatre of Toruń | meeting with creators after the performance | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

12.10 at 19.00 **| PERFORMANCE**
KARTONPAPA written and directed by István Tasnádi | Nézőművészeti Kft. – Szkéné Theatre, Budapest, Hungary | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

13.10 at 17.00 **| DEBATE**
New Definitions – THE TEAM
Speakers: Theatre directors Anna Smolar, Michał Buszewicz, and Marcin Liber | Moderated by: Michał Nogaś, press and radio journalist | Admission free | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

13.10 at 19.00 **| PERFORMATIVE READING**
Performative reading of *The Freeshooter*
by Ishbel Szatrawska with the participation of actors from Kielce, directed by Karolina Kowalczyk (student of directing at the Theatre Academy in Warsaw). | Admission free | **TEMPORARY STAGE OF THE THEATRE AT THE WOJEWÓDZKI DOM KULTURY**

TEATR IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO W KIELCACH
ul. Sienkiewicza 32, 25-507 Kielce

SIEDZIBA TYMCZASOWA
PRZY WOJEWÓDZKIM DOMU KULTURY /
TEMPORARY VENUE AT WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

ul. Ściegiennego 2 (wejście od al. Legionów)
25-033 Kielce

recepcja / reception +48 41 344 60 48
kasa / ticket office +48 41 344 75 00

www.teatrzeromskiego.pl